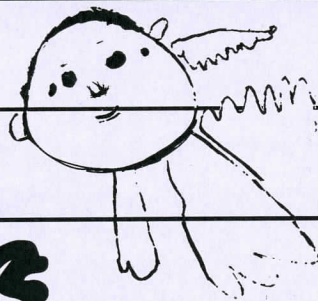
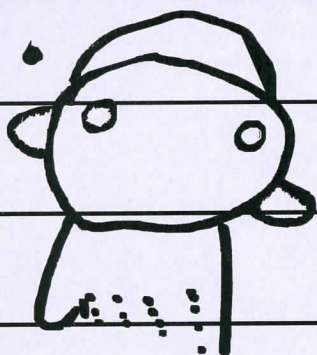

WOLKROVINY

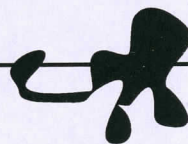
16.června 2009

Stanu se menším a ještě menším,

až budu nejmenším na celém světě.

Po ránu, na louce, v létě

po kvítku vstáhnou se nejmenším.

Kašeptám, až se obejmou s ním:

„Chlapečku bosý,

nebo dlan' o tebe opřelo si

kapičkou rosy,

aby nespadlo.”

Jiří Wolkor: Pokora

52.ročník festivalu poezie

1.číslo ročník 2009

Wolkrův Prostějov

16. - 20.června 2009

Zpravodaj vás vítá - úvodní slovo šéfredaktorky Lenky Sehnalové	1
Úvoní slovo starosta města Ing. Jan Tesař.....	1
Laureáti z roku 2008.....	2
Soutěžní divadla 2009.....	3
Poroty WP 2009.....	8
Workshopy.....	10
WP očima AG.....	11
O nevlídnosti a nepospolitosti Jiří P. Kříž.....	12
Databáze českého amatérského divadla, MFP.....	13
Postřehy z krajských přehlídek Eva Koutová.....	14
Fotoarchiv závěrečného večera 2008.....	15
Fotoarchiv WP 2008.....	16
Wolker všudypřítomný:	
Státní archiv.....	17
Městská knihovna.....	18
Gymnázium JW.....	19
Muzeum Prostějovska.....	20
Zámek Wolkrovu Prostějovu.....	21
Studentský happening.....	21
Host festivalu.....	22
Divadlo Kvelb.....	23
Horoskop.....	24
Výstavy v Prostějově.....vnitřní obálka	
Kam na jídlo?.....vnitřní obálka	

52.ročník festivalu poezie

Wolkrův Prostějov

16. - 20.června 2009

Zpravodaj vás vítá...

Tak jste tady. Rozhlížíte se, mapujete terén, zjišťujete informace, rozhodujete se, na které představení se zajdete podívat a kam se půjdete najíst... A proto jsme tu my,

redaktoři zpravodaje Wolkrova Prostějova, abychom vám v tom pomohli.

První číslo jsme pojali jako „průvodce“ celým festivalem. Cílem bylo dostat do něj co nejvíc informací a zajímavostí tak, aby vás bavilo jej číst, a ještě to pro vás bylo užitečné. Částečně jste si zpravodaj napsali sami – oslovili jsme totiž vedoucí všech souborů, loňské laureáty sólových kategorií, předsedy všech čtyř porot a lektory tří letošních seminářů s tím, aby napsali texty o sobě, představeních, poezii či čemkoliv jiném, co by mohlo účastníky a návštěvníky WP zajímat.

Ani text od divadelního kritika J. P. Kříže není v úvodním čísle náhodou. O zamyšlení nad minulostí, současností i budoucností divadel poezie jsme ho požádali nejen proto, že se tímto tématem dlouhodobě zabývá, ale i díky tomu, že před dvaceti lety, v červnu 1989, působil na WP jako redaktor zpravodaje a velmi dobře si tu dobu pamatuje...

Věřím, že si na přečtení prvních **Wolkrowin** najdete ve všem tom festivalovém shonu čas a případně nám sdělíte své připomínky. A úplně nejlepší by bylo, kdybyste také sami něco napsali nebo k nám do redakce aspoň přišli se svými otázkami, náměty či návrhy o tom, co byste ve zpravodaji chtěli mít. **Dveře máte otevřené...**

Za redakci zpravodaje vám co nejhezčí zážitky z WP přeje

Lenka Sehnalová

Radnice zdraví Wolkrův Prostějov

Měsíc červen, většinou jeho druhá polovina, patří v Prostějově už tradičně festivalu poezie Wolkrův Prostějov. A že je to tradice hodně dlouhá, naznačuje letošní pořadové číslo festivalu – 52. Více než pět desítek let se v červnových dnech v našem městě recituje, přednáší, hraje, zkrátka provozuje se veškerá kultura spojená s poezií.

Od svého zrodu prošel festival bouřlivým vývojem. Z megalomanských akcí 50. let až ke komornějšímu, uvolněnějšímu dění současnosti. Je velmi příjemné sledovat, jak si i v dnešní uspěchané a řekněme až příliš racionalizované době, najdou lidé čas uvolnit se, posedět v parku, přijít do sálů DUHY nebo prostějovského divadla a poslechnout si báseň nebo zhlédnout poetické představení. Velké ocenění si zaslouží všichni, kteří se festivalu věnují – od organizátorů přes účinkující až po diváky. Nezbyvá tedy než popřát všem zúčastněným, aby je i ten letošní Wolkrův Prostějov naladil všechny na tu správnou poetickou vlnu.

Ing. Jan Tesař, starosta města

1

Laureáti loňského ročníku

Josef Kačmarčík, Praha

laureát WP 2008 - 1. kategorie

Na letošní Wolkrův Prostějov odjíždím s úplně jinými pocity než na ten loňský. Zatímco loni se mi svíralo hrdlo, poléval mě ledový pot a nervozitou se mi klepaly ruce z toho, kam to vlastně jedu – neznámé prostředí, neznámí lidé - letos mám snad už alespoň přibližnou představu, co od festivalu očekávat. Rok se s rokem sešel a Wolkrův Prostějov pro mě náhle znamená každodenní několikahodinový přísun kulturních zážitků, prostor, kde mě snad nikdo nebude vyhánět z jeviště, místo, kde potkám lidi naladěné na stejnou vlnu, také noční cesty ztichlými Vrahovicemi a především místo, kde se dá navštěvovat restaurační zařízení s poměrně vysokou frekvencí. Těším se tedy na setkání v Prostějově!

Vít Roleček, Chrudim

Laureát WP 2008 - 2. kategorie

Je tomu rok, co jsem vystoupil na zdejším nádraží z vlaku, rozhlédl se okolo sebe, nikoho a ničeho neznal, vstupoval do neznámého prostředí. A právě onen rok mezi dneškem a oním okamžikem ulétl neuvěřitelně rychle. Ovšem stalo se mnoho. Díky loňskému vítězství se mi naskytla možnost postupu na další recitační scény, například na MFP ve Valmezu a na Poděbradské dny poezie. Otevřely se mi nové obzory recitace a všeho s ní spojeného (příprava, práce s textem, kupa známých...).

Letošního "Wolkráku" jsem se nemohl dočkat. Loňského mého prvního WP jsem se trochu bál, dnes přijíždím s nedočkavostí, s radostí, ale také s malým restem. Jelikož jsem letos neprošel okresním a krajským kolem, využil jsem přímého postupu, začal jsem o chlup později pracovat na textech, a jelikož konkurence je veliká, nemuselo by se to vyplatit. Ne, nejsme tu kvůli soutěžení, ale kvůli nabírání zkušeností, setkávání nových lidí a hlavně jsme tu kvůli užítí si festivalu. Jsem rád, že jsem opět zde, známá místa, výborná atmosféra a hlavně parádní společnost. Doufám, že se nás sjedou mraky a bude plno chvil, na které budeme zase celý rok vzpomínat. Užívejme si, no prostě, ať ten letošní wolkrák stojí za to.

Ludmila Müllerová, Praha

Laureátka WP 2008 - 3. kategorie

(společně Annou Šafránkovou a Lucií Páčovou, které se ovšem letošního ročníku neúčastní)

"Po roce zase do Prostějova. Celý rok jsem se nafukovala jako horkovzdušný balón – být laureátem WP, to se fyzikálnímu chemikovi povede jen jednou za život. Ale už splaskávám a jako správný zločinec se vracím na místo činu, v jedné kapse kajak a tuleně, ve druhé zapečetěnou škatuli se Schrödingerovou kočkou. A stejně jako pokaždé se těším i děším v předtuše té nemalé dávky kultury s příchutí začínajícího léta."

22 2008

Přehlídka divadel poezie

Divadlo ARBORETUM Praha

SESTRA TRAVIČKA - příběh o jedné bezbožné ženě

Lidová píseň v úpravě Daniela Razíma

Soutěžní představení

VE STŘEDU 17. ČERVNA V 10 HODIN

V KLUBU DUHA

Původem středověkou lidovou píseň o Juliáně krásné panně, která pro lásku hanebnou a lehkomyšlnou zamordovala vlastního bratra, a byla za to jak se patří popravena, zpracovalo pražské Divadlo Arboretum formou kramářské, pouliční zpěvohry.

Veškeré výtvarné prvky jsou pojednány ve stylu starobylých rytin, kromě několika půvabných panen, a dvou mužů, schopných odvážně sehrát tři, až čtyři postavy, se diváci mohou těšit především na živou hudbu a mnoho příležitostí k smíchu, kterých navzdory hrůzoplnému obsahu hry najdou v našem představení opravdu požehnaně. Na závěr obecenstvo podle dávné jarmareční tradice obdrží tuto píseň tištěnou, a pro vejstrahu a poučení všem lidem na světo vydanou.

Více informací o našem divadle a mnohé fotografie najdete:

www.vdivadle.cz

Třetí věk Louny

VČERA SE MI ZDÁLO

(Kolektiv s využitím textů Jiřího Suchého)

Soutěžní představení

VE STŘEDU 17. ČERVNA V 11 HODIN V KLUBU DUHA

Důchodci, babičky a dědové, senioři, lidé třetího věku – nebo jak jinak jsme zvyklí je nazývat... Ve dvaceti máme pocit, že jsou to ti protivní, co jsou jich plné tramvaje, ti, co nadávají všem mladým. Ve čtyřiceti trochu s obavami, trochu s úzkostí krize středního věku říkáme, že se asi důchodu nedožijeme. V šedesáti se začínáme bát, co budeme dělat, až to přijde...

Městská knihovna v Lounech nabízí už několik let seniorům studium Třetí věk. Nejde zdaleka o sdružování nečinných důchodců na přednáškách, jde o aktivní studium několika předmětů, jako je Angličtina, Přírodní vědy, Umění tady a teď, Českopis, Literatura a také... Divadlo od A do Z. V rámci tohoto předmětu vznikla inscenace, kterou uvidíte na Wolkrově Prostějově ve středu dopoledne.

V září 2008 jsem se poprvé setkala s úžasnými ženami, které jsou sice o generaci starší než já, ale pokaždé, když se s nimi setkám, vnímám velkou dávku energie, kterou od nich s dovolením čerpám. Jaké jsou mé studentky? Vítalní, tvořivé, plné energie, dokážou se zasmát samy sobě, mají úžasný nadhled a své životní zkušenosti dovedou nádherně zužitkovat i glosovat. Krásně se umějí radovat a svou radost si uvědomovat, a přitom dokážou bez sentimentu sdělovat skrze jeviště i ty bolestivé zážitky.

Text inscenace vznikl skloubením autorských textů/výpovědí členek souboru a textů Jiřího Suchého. Vždyť Semafor byl v 60. letech dnes už minulého století pro většinu tehdy dvacetiletých důležitým nositelem alternativní kultury).

Renata Vordová, vedoucí souboru

STŘEDA 17. ČERVNA 2009

10.00 DUHA-S

Divadlo Arboretum, Praha 1

SESTRA TRAVIČKA (příběh o jedné bezbožné ženě) - lidová píseň.

Scénář: D. Razím

11.00 DUHA-S

Třetí věk Louny, Louny - **VČERA SE MI ZDÁLO**

Scénář: kolektiv s využitím textů J. Suchého

12.00 DUHA-S

Na klíček, Česká Lípa - **VRSTVY MASEK** - Karel Hynek.

Scénář: Markéta Holá

15.45 Městské divadlo-S

pro DŘED - Studentská DŘEDSekce, Máchod
KRÁTKÝ PROCES S JELIZAVETOU BIM BAM BUM

- Kafka, Charms Morgenstern

Scénář: Macura a soubor

17.30 DUHA-S

Ansámbl Oz, Olomouc - VERNISÁŽ: COOL POOL

- Mark Ravenhill / D. Hálová. Scénář: soubor

ČTVRTEK 18. ČERVNA 2009

17.15 DUHA-S

Divadlo Tramtarie Olomouc, Olomouc - **A CO?**

- František Halas. Scénář: Jirka Bášnicka

PÁTEK 19. ČERVNA 2009

16.15 DUHA-S

ZUŠ Trutnov, Trutnov - VERTIGO - Virginia Wolfová

Scénář: Dominika Špalková a kol.

17.45 DUHA-S

ZUŠ Biskupská, Praha 1 - VÁLKA - HYGIENA SVĚTA

- F.T. Marinetti. Scénář: Hana Trázníková

18.45 DUHA-S

TEATR SREDNI VAŠTAR, Pizeň

ODYSEA A ANEB JAK BÝT KOMPAKTIBILNÍ

- Dea Loher, Petr Štědroň

Scénář: Dea Loher a soubor, Petr Štědroň

SOBOTA 20. ČERVNA 2009

13.00 DUHA-S

J.S.T.E. ARTYŽOK a DŘED, Hronov

DEKALOG: GROCH - HRÁCH - Groch, Kadleček, Pumr

Scénář: Erik Jakub Groch, Ivan Kadleček, Ondřej Pumr

15.00 DUHA-S

Studio Divadla Dagmar a pedagogické školy, Karlovy Vary

JÁ, HOLDEN - J.D. Salinger, L.A. R. Pellarvi

Scénář: Hana Franková

Na klíček Česká Lípa

VRSTVY MASEK

Autor Karel Hynek, scénář Markéta Holá

Soutěžní představení **VE STŘEDU 17. ČERVNA VE 12 HODIN V KLUBU DUHA**

Žaluzie žalovaly slunce prsklo paprsek

Na zemi sem tam harcující

Málo chutnal okoralý chléb

Ale venku bylo krásně

Slovo. Příběh. Pocit.

PreDRED - Studentská DREDSekre, Náchod

KRÁTKÝ PROCES S JELIZAVETOU BIM BAM BUM

Kafka, Charms, Morgenstern + Macura a soubor)

Soutěžní představení **VE STŘEDU 17. ČERVNA V 15.45 HODIN V MĚSTSKÉM DIVADLE**

Divadlo DRED, které vzniklo na Jiráskově gymnáziu před asi deseti lety (samo přesně neví, jestli mu už deset bylo, nebo teprve bude), je spjato s ne zcela tradičními divadelními formami. Má za sebou Jiráskovy Hronovy, Šrámkovy Písky, Náchodské Prima sezóny, hradecké „Regiony“, pražské „Next Wave“ a další přehlídky a festivaly, ale ještě žádný Prostějov! Mnozí exDREDi už dělají divadlo na špičkové profesionální úrovni. Dnes DRED pracuje jaksi vejpůl, ale pospolu. Ta „divnější“ a alternativnější a ještě ke všemu česko-polská část pod vedením Ondřeje Pumra (v sobotu uvidíte její Dekalog: Groch – Hrách) si občas půjčí několik ještě studentských duší ze sekce DREDů studentských, jejichž inscenaci uvidíte ve středu.

Napsal to Kafka (Franz), Morgenstern (Christian), Charms (Daniil Ivanovič) a my jsme si občas dovolili něco přihodit. Oni to tedy nenapsali úplně přesně takhle a jen Charms to napsal pro divadlo, ale zase jsme to zkusili a hrajem si to. Napsali to bez drátů. My je tam taky nemáme. Zato máme spoustu jiných pěkných věcí: dveře a buben a činely (labutí šíje a řadra (10x)) a peří a kolečka a židle a tak.

(J.) K souboru: DRED je to hlavně proto, že se schází na gymplu, kde to DREDění kdysi začalo. A tahle sekce má za sebou jenom málo toho divadelního, ale už o trochu víc než loni. Už to není jejich debut. A někteří už dělají s Pumrem, zatím nikdo s Haškem, párkrát někteří něco s Faifrem. Hrají: Elišky Hrubá a Vondráková, Karolíny Kačerová a Lokvencová, Pavly Rousková a Stojková, Zdiš Šplíchalová, Lucka Chladová, Heidi Hornáčková, Katka Janečková, Ondra Chrenko, Michal Presse, Kuba Staněk, Radek Navrátil.

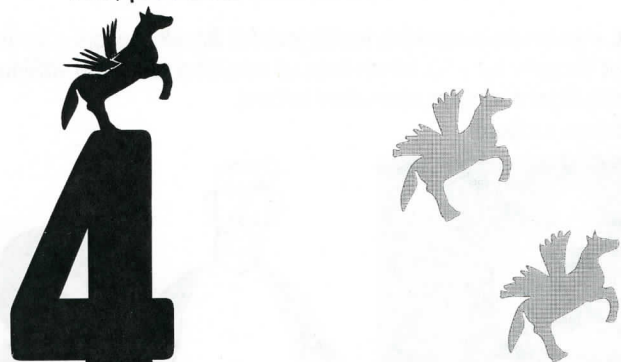
(J.) K režisérovi: Vlastně to na něj zas nějak zbylo.

(J.) K muzikantům: V podstatě dechovka.

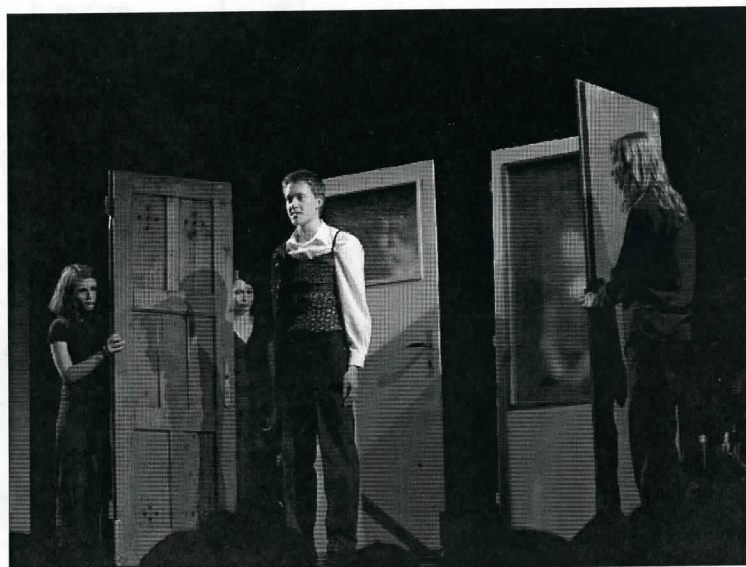
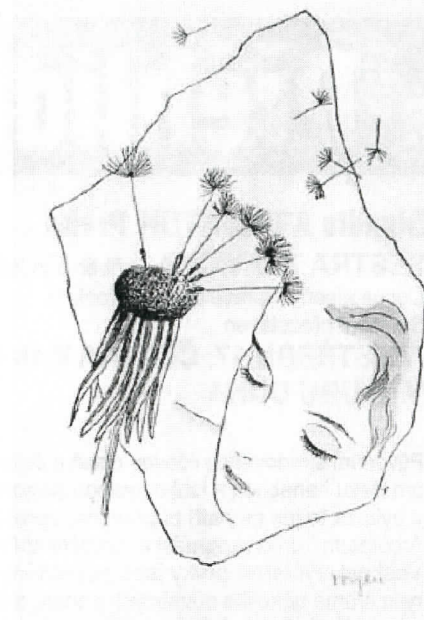
Takže ten Krátký proces s Jelizavetou Bim Bam Bum zase napsali ti, kdo pro divadlo skoro nic nenapsali, režíroval to někdo, kdo sám ještě skoro nic neregíroval, zahrají herci, co už si trochu zahráli. Ale úplně by rádi, aby to dobře dopadlo a hlavně, aby se nikomu nic nestalo.

RS.: (To jsme ukradli Geisslerům.)

Víte, proč Ema mele maso?

Přehlídka divadel poezie

Ansámbl OZ Olomouc

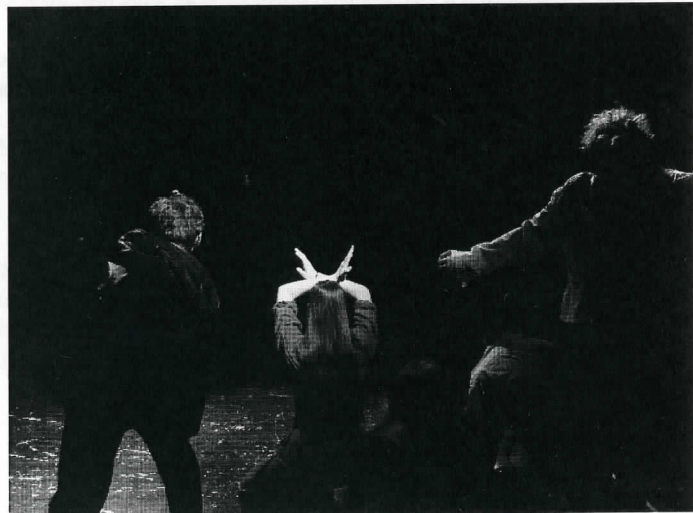
VERNISÁŽ: COOL POOL

Scénář na motivy hry Marka Ravenhilla napsala Dana Hábová

Soutěžní představení **VE STŘEDU 17. ČERVNA V 17.30 HODIN V KLUBU DUHA**

Ansámbl OZ je živelný soubor se smyslem pro nadhled, černočerný humor, punk i pop. Světlo světa spatřil během zimního semestru akademického roku 2008/2009 a skládá se ze studentů olomoucké Katedry divadelních, filmových a mediálních studií. Orientuje se především na současnou dramaturgii a autorské multimediální projekty. Své počiny se chystá prezentovat nejenom v olomouckém kraji, ale i celorepublikově. Diváky chce strhnout, bavit i vyždímat prostřednictvím celé řady aktuálních, leč společností často tabuizovaných či ignorovaných témat.

Vernisáž: Cool Pool je divadelním debutem Ansámblu, premiéra se odehrála na prknech olomouckého Divadla K3 v březnu 2009. Inscenace vznikla v režii uměleckého šéfa souboru Petra KlariNa Klára volně na motivy dramatu Marka Ravenhilla Bazén (Bez vody). Krutě ironická odyssea pro 5+1 (téměř) nepřítomného herce, zpracovává proces, jímž projde komunita mladých umělců poté, co se jedna z jejích členek razantně proslaví uměleckými artefakty, které bezprostředně souvisejí s úmrtím jejich kamaráda na zhoubnou chorobu. Kolotoč neupřímných úsměvů, závidi, a postupně rostoucího pocitu křivdy se pozvolna roztáčí a nemilosrdně demaskuje předchozí domnělou sounáležitost.

DIVADLO TRAMTARIE OLMOUC

A CO?

František Halas, scénář Jirka Básnička

Soutěžní představení ve Čtvrtek

18. ČERVNA V 17.15 HODIN V KLUBU DUHA

„Jsem někde v Tramtarii“, řeknete si, když zabloudíte. Nebo si řeknete: „Jsem v Tramtarii“, a to asi nejspíš budete na představení v divadle. Protože Tramtarie je divadlo. Divadlo mladé, svěží, olomoucké a „poloprofesionální“. Kdyby byla Tramtarie pes, sfoukla by letos třicet pět svíček na narozeninovém dortu. A to je hodně svíček. Ale Tramtarie pes není, a tak jich letos sfoukne pět. Současný dramplán tvoří původní autorská činohra (I na Batmana občas padne smutek, Historky z posvětí), autorské adaptace české literární klasiky (Rozmarné léto, Klapzubova jedenáctka) a současná světová dramaturgie (uvedli jsme českou premiéru hry rumunské autorky Aliny Nelegy Taxi vinyl). Nezapomínáme ani na pohádky pro děti, protože, jak jinak vychovat divadlamilovného diváka než téměř od kolíčky. Zrovna před pár dny měla premiéru pohádka Polízanice malé čarodějnice shodou okolností na festivalu v Prostějově. Tramtarie hraje hlavně pro mladé, respektive pro všechny, kteří jsou „mladí duchem“ a mají rádi moderní divadlo. Hrajeme několikrát do týdne a kromě divadla uvádíme pravidelně i projekce českého nezávislého filmu, hudební produkce, výstavy olomouckých výtvarníků či večery poezie. Představením A co?, které uvidíte na Wolkrově Prostějově, jsme se zkusili ponořit do, pro nás zatím neprobádaných vod, divadla poezie.

Přehlídka divadel poezie

František Halas

A co?

divadlo poezie / nastudování: Jirka Básnička / obsazení: Dagmar Rybářová / Alois Pešek / Petra Kováčková / Božek Jura / Zuzana Zapletalová
Čirá poezie o dnu a noci. Vzkaz pro další generace. Fragmentární záznamy okamžiků, které se nevešly do slovníku.

Chci být i kýmisi čten
a podiválen
na světlu památku
až svedu
sám sebe psát
vytržen z Poesie

nešťastně šťasten

**Divadlo
TRAMTARIE**

Slovanský dům Olomouc,
www.divadlotramtarie.cz, info@divadlotramtarie.cz
rezervace: 604 147 912
Předprodej: Informační centrum v podloubí radnice

Heidy und Klum

VERTIGO

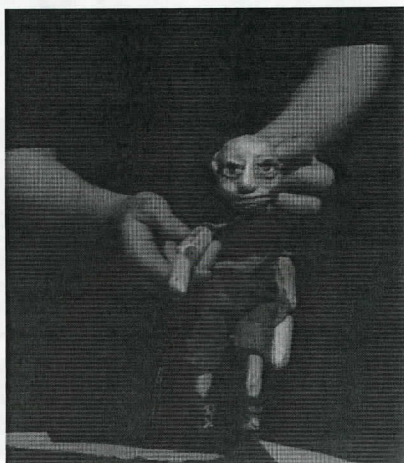
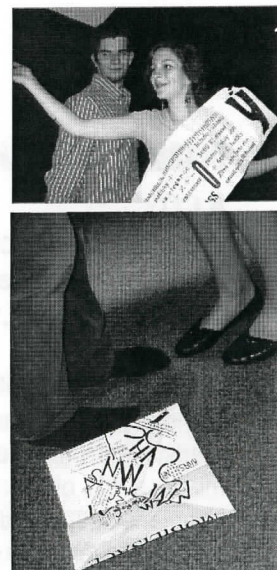
Virginia Wolfová, scénář Dominika Špalková a kol.

Soutěžní představení **V PÁTEK 19. ČERVNA V 16.15 HODIN V KLUBU DUHA**

Ahoj. My jsme Heidy und Klum, jsme děvčátka, jsme z hor a jsme krásné jako obrázky. Máme rády boby, sáně, svařáka, pana Krakonoše a lososové želé. Naše minulost je bohatá a pestrá, též i naše strava. Všechno to začalo na prázdninách u babičky v horách, kde jsme prožily jedno kouzelné léto. Z nesmělých a zakřiknutých prcků jsme se staly děvčátky, která s lehkostí laněk poznávala krásy kárkonošské přírody. Následující rok jsme již po starých schodech trutnovské ZUŠ stoupaly ruku v ruce vstříc divadlu a dalším dobrodružstvím. Netušily jsme, že to bude až taková džungle. Naše cesty nás přivedly nejen na prkna, která znamenají svět, ale i za objektiv kamery. Po natočení věhlasné telenovely La telenovela, která nám sice přinesla bezmeznou slávu, ale společně s tím i mnoho nepříjemností, jsme byly nuceny stáhnout se do ústraní, neboť Heidy začala být závislá na rock and rollu a Klum, která se zatím vrhla na přehlídková mola, začala být závislá i na tom ostatním. Cesta zpět nebyla snadná. Heidy odzpívala vánoční koncert s popovým duem Kamélie a díky znovu nabyté slávě se mohla i Klum ocitnout na výsluní jako za starých dobrých časů. Teď se vracíme - dvě naprosto vyrovnané, nezávislé, životem otrlé, na klarinet hrající, do cancáků si píšící dívky, které vyvrhlo kruté lúno hor, aby znovu rozvířily vlny divadelního showbusinessu.

TO NENI SPRÁVĚDLIVÝ
Hezký víkend!
(pondělí 19.06)
DOBŘE TY TY TY
Já du
i načůrat
Kde je Jonas?
ČU?S?LÍDO
A dokaz to!!!
DOBŘE JÁÁÁÁ+ + +
Jé, jogurt!
Já sem Madlenka
EL+EK=TRO+F?OIR+E+ZA
Ha! Tra...
Dobry den! + + - KOČÍČKO
může být kočka částice?

Teatr Sredni Vaštar Plzeň

Odysea A aneb Jak být kompatibilní

Autor: Dea Loher a soubor

Soutěžní představení **v pátek 19. června v 18.45 hodin v klubu DUHA**

Tři lidé pokoušejí se objevovat a zkoumat sebe a svět skrze divadlo. Skrze drama. V případě Odysey (hlavně tedy díky Adamu Geistovi Dei Loher) také skrze epiku a lyriku. Sredni Vaštar je bojovný bůh. Našli jsme ho u Sakiho a moc bychom chtěli, aby s námi šel alespoň trochu dohromady.

Aneb:

"O tom klasickém team buildingu to dneska tak úplně nebude, i když o té psychologii to samozřejmě bude prioritně. Tak já myslím, že jsme tu všichni inteligentní lidi, ne?"
Bc. Radim Melina, Mgr. Alexandra Morávková

J. S. T. E. ARTYŽOK a DRED

Malá Čermná Náchod Wrocław Řešetova Šintava Lhota
Polanica Zdrój
Hronov Bardo Śląskie Červený Kostelec Hradec Králové
Kudowa Zdrój

Velké Poříčí nad Metují Praha Olešnice

DEKALOG: GROCH – HRÁCH

Scénář: Erik Jakub Groch, Ivan Kadlečík, Ondřej Pumr

SOUTĚŽNÍ PŘEDSTAVENÍ

V SOBOTU 20. ČERVNA VE 13 HODIN V KLUBU DUHA

Další dekalog. Vyrobila jsem si vozík. Svázala motouzem.
Naplnila ho hrachem. Přišli vlci. Všecko sežrali, hrách nechali.
Od Annasza do Kajfasza. Najkrajší ruženec je miska hrachu,
vždy
hovorila mama. A kadlečík...a šalamoun. Zkos ty rudé máky.

Kontakt: ondrzej@gmail.com; www.artyszok.unas.cz

Studio Divadla Dagmar a pedagogické školy Karlovy Vary

JÁ, HOLDEN

J. D. Salinger/L. A R. Pellarovi, scénář Hana Franková

Soutěžní představení

V SOBOTU 20. ČERVNA V 15 HODIN V KLUBU DUHA

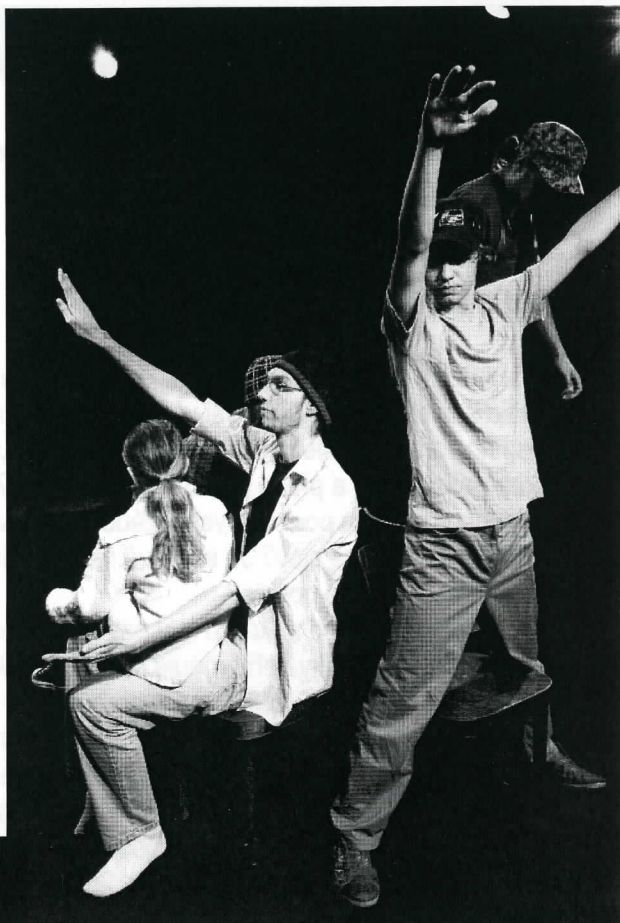
Soubor je složený převážně ze studentů středních a vysokých škol. Hlavní dramaturgickou řadu tvoří tituly, které se dotýkají společenských témat a navazují či reflektují osnovy učebních předmětů základních a středních škol, zejména v oblasti společenských věd, literatury a historie.

V posledních letech mělo Studio možnost svou práci realizovat na národních a celostátních přehlídkách a mezinárodních divadelních festivalech – například v Chorvatsku uvedlo hru Koně, v Německu a na Slovensku předvedlo představení Kdyby bylo nebe. Inscenace Já, Holden vychází převážně z motivů románu J. D. Salinger Kdo chytá v žitě a používá i citace z knihy H. Murakamiho Kafka na pobřeží. Inscenace zachycuje svět dospívajícího Holdena, který se po vyloučení ze studia rozhoduje k útěku z domova...

7

Přehlídka divadel poezie

CHANDRARADAR Bystřice nad Perštejnem

POZVÁNKA NA BÁRBEKJŮ (Revue o hravém ztvárnění hravcovy tvorby)

Podle knihy Petra Nikla Jělēňovítí

8

Soutěžní představení **nebude**. "Třebaže si soubor velmi váží postupu a pozvání do celostátního kola WP, zaměstnavatelé některých členů a studijní povinnosti jiných nedovolují, abychom se festivalu zúčastnili. Věřte, že je nám to upřímně líto," napsala do redakce zpravodaje vedoucí souboru Ivona Čermáková. Souboru jsme dali stejný prostor, jako ostatním. Ať vidíte, co neuvidíte...

Chandraradar je divadelní soubor, jehož název odkazuje k básni Christiana Morgensterna Veliké lalulá, kde se toto slovo objevuje v překladu Jiřího Hiršala. Odkazem na autora nonsensu se soubor hlásí ke svobodné hravosti a lehkosti.

KDYBY JELENÍ NIC NEPSALI, VĚDĚLI BYCHOM O NICH PRD.

Zeptali jsme se účinkujících jelenů:

A o čem že to vlastně je?

Všechno, co nevíte o jelenech, a báli jste se zeptat...Dechem, hlasem, hudbou i tělem se pokoušíme varovat absurdní a fantazijní poezii Petra Nikla... Nehleďte v tom smysl, jen se bavte a kochejte jelení tvorbou...Jedná se o seriózní pojednání na téma volného času jelenů, jenž bývá nezřídka vyplněn zajímavou literární tvorbou, s drobnými pohybovými a hlasovými projevy, které by měly divákovi tuto látku pomoci přiblížit...Jde o nezávazné setkání s poezií, která má kromě vtípu a nápadu i parohy...Představení je úklonou Foucaultovým Slovům a věcem a jeho radikálnímu odmítnutí jakékoliv jelení přirozenosti, která by jednou provždy určovala základ jeleního konání. Neexistuje jelení přirozenost, neexistuje společná povaha, z které by se daly odvodit všechny projevy jelena...Představení je o tom, co jeleni dělají, když je lidi nevidí.

Upozornění:

Při přípravě a realizaci tohoto představení nebylo ublíženo žádnému jelenovi. Všichni jeleni v našem představení jsou smyšlení a jakákoliv podobnost s žijícím jelenem je čistě náhodná. Představení mělo premiéru 21. března 2009. Více na www.lysinalenina.cz

Porota soutěže divadel poezie

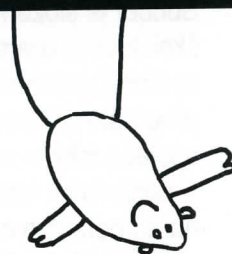
Alena Zemančíková, Praha, dramaturgyně, předsedkyně poroty

Miroslav Kovářík, Praha, recitátor

Miloslav Maršálek, Prostějov, herec

Jozef Krasula, Partizánske, divadelní režisér

Milan Čimerák, Krnov, teatrolog

„Dnes už se pojmem divadlo poezie nikdo teoreticky nezabývá, v rámci postmoderního promíchání žánrů a druhů definice ztratila smysl. A přece se kdysi vášnivě diskutovalo o tom, zda ta či ona inscenace divadlem poezie je nebo není. Dospělo se tehdy k definici divadla poezie jako „scénického ekvivalentu poezie“. Jenže – co s prózou? Když ji nedramatizujeme, a přece jevištně ztvárňujeme? Mluvílo se o jevištní metafoře – to je však divadelní obraz, který je nutnou podmínkou divadla poezie a velmi žádoucím skvostem divadelního jazyka vůbec – od opery po pantomimu. Může být divadlo poezie beze slov? Je sborová recitace divadlem poezie nebo není?

A konečně – co je to poezie?

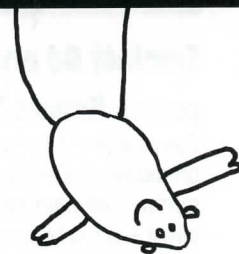
Sama jsem si už před několika lety odpověděla na otázku „co je divadlo poezie“ tak, že je to inscenační tvar, který divadelními prostředky zpřítomňuje ideový obsah textu. Když přijde na to, že k tomu zpřítomnění potřebuje vypustit slova, ať to udělá. Když zjistí, že k tomu potřebuje stát v řadě a sborově recitovat – nechť stojí. A jestli si sestaví text třeba z reklamních sloganů, protože jeho prostřednictvím chce říci něco svého – jen do toho.

Postupy divadla poezie můžeme vidět v inscenacích významných režisérů nejrůznějších osobních poetik – Davida Radoka, J. A. Pitínského, Dušana Pařízka, Jana Mikuláška, Jana Nebeského, Jiřího Adámka, ale i třeba operního režiséra Jiřího Heřmana. Stejně jako poezie je způsob vidění, tak je divadlo poezie způsob divadelního vyjádření tohoto vidění. Těším se na ten váš, milá divadla poezie v roce 2009.“

Alena Zemančíková

Porota soutěže sólistů 1.kategorie

David Kroča, Pozořice u Brna, pedagog MU Brno, předseda poroty
Jana Urbanová, Krupka, lektorka UP
Aleš Vrzák, Praha, režisér ČRo
Nina Martínková, Pardubice, pedagožka DAMU a recitátorka
Jakub Doubrava, České Budějovice, herec a recitátor

Wolkrův Prostějov je dávno součástí mého života. Soutěžil jsem tu naposledy před patnácti lety, do poroty bych měl letos přijet podesáté, takže slavím malá jubilea. Tímto festivalem žiju vlastně po celý rok: jako člen Programové rady WP, jako porotce krajských přehlídek, jako lektor přípravných seminářů, jako konzultant pro ty recitátory, kteří si myslí, že by jim moje rady mohly být užitečné... Pak už jen ohlídat si, aby v diáři na třetí červnový týden nepřípadlo nějaké nevídané slůvko, jako třeba „státnice“ nebo „přijímačky“, a může přijít odměna v podobě celostátní přehlídky. Jeviště prostějovského divadla se ztiší, v kotouči světla se zjeví první interpret a k divákům vpluje kouzlo poezie. Už se těším. Pěkné zážitky na Wolkrově Prostějově 2009 přeje
David Kroča

Porota soutěže sólistů 2.kategorie

Libor Vacek, Praha, lektor a recitátor, předseda poroty
Jana Davidová, Pardubice, redaktorka
Věra Slunéčková, Praha, herečka
Stanislav Rubáš, Teplice, překladatel
Lenka Chytilová, Hradec Králové, básnířka

Milá paní Sehnalová,
kdybyste věděla, jakou jste mi tím požadavkem na krátký text do zpravodaje způsobila "těžkou hodinu"! Zrovna mě navštívil neznámý "host do domu" v podobě protivné virózy, která způsobila, že namísto inspirace a vzletných myšlenek mi okolní svět týden připadal spíš jako "balada o snu". A do toho stále blikala e-mailová "poštovní schránka" s připomínkou nesplněného slibu. Ale vše už se v dobré obrací, viróza ustupuje, jen ty vzletné myšlenky ne a ne přijít. Takže žádného moudra se už ode mne nedočkáte. Jen ujištění, že se do Prostějova ukutně těším, protože tam je vždycky vlídně a laskavě, inspirace celé "moře", a tak se možná i nějaká ta myšlenka zrodí.

S omluvou a pozdravem **Libor Vacek**

Porota soutěže sólistů 3.kategorie

Hana Kofránková, Praha, režisérka ČRo, předsedkyně poroty
Radek Bláha, Praha, recitátor
Martina Longinová, Kolín, herečka a pedagožka
Marta Hrachovinová, Praha, herečka a pedagožka
Jaroslava Čajková, Bratislava, odborná pracovnice pro HK a redaktorka časopisu Javisko

Wolkrův Prostějov je pro mne každoroční příležitostí potkávat nové a zajímavé lidi a také připomínkou, jak ten čas děsně letí. Před 47 (!) lety jsem tu potkala nerozlučné kumpány Jiřího a Petra. Oba recitovali stejnou Hanzlíkovu báseň, oba vyhráli a o cenu se rozdělili. O mnoho let později přišla dívka Magdalena a přednesla Prévertovu Tu lásku tak, že se porotcům zatajil dech. A ještě nedávno zde rozkošně zmatkoval superinteligentní a citlivý Vojtěch, kterému jsme všichni drželi palce. A jak šla léta, jména Ornest, Svojtka, Borová, ba i Bárta se stala známými ve světě divadla - já si je ale budu pamatovat, jak se potulují letními ulicemi města Prostějova.

Vždycky ale, když sem přijedu, vzpomenu nejprve na paní Jarmilu - zakladatelku WP. Dcera dramatika Václava Štecha, Jarmila Liebscherová, vedoucí několika divadelně-recitačních uskupení, režisérka prvních představení divadla poezie (v době, kdy se tomu ještě tak ani snad neříkalo), byla i moje vedoucí v dramatickém kroužku v pražské Gröbovce, kam pilně docházel i budoucí herec Pavel Soukup. Jan Kraus se tam již tenkrát silně uvolňoval a první zkušenosti dramatické tam získávalo mnoho a mnoho dalších. Už se na ni pamatuje jen málo lidí. Pro mne, řečeno s klasičkou, ale neumřela. Obraz její odtisknut v duši můj s veškerou svojí barvitostí a dokud zdráva zůstane, dotud bude žít v ní."

Hana Kofránková

Přehlídka recitátorů sólistů

STŘEDA 18. 6. 2008 - 1. KOLO

9.00 - 9.50	II. kategorie	1. skupina
10.05 - 11.00	I. kategorie	1. skupina
11.15 - 12.15	III. kategorie	1. skupina
12.30 - 13.25	II. kategorie	2. skupina
13.40 - 14.40	I. kategorie	2. skupina
14.55 - 15.45	II. kategorie	3. skupina

ČTVRTEK 19. 6. 2008 - 2. KOLO

9.00 - 9.40	II. kategorie	1. skupina
9.55 - 10.40	I. kategorie	1. skupina
10.55 - 11.45	III. kategorie	1. skupina
12.00 - 12.50	II. kategorie	2. skupina
13.05 - 13.55	I. kategorie	2. skupina
14.10 - 14.45	II. kategorie	3. skupina

Seminář Od první čtené po premiéru za 24 hodin

povede **Renata Vordová** z Plzně. Jeho cílem je vytvořit představení za 24 hodin, které se odehraje v sobotu odpoledne. Seminář je určen pro studenty gymnázií. Ve volných chvílích během festivalu se se mnou bude scházet skupina studentů a pokusí se vytvořit mini-představení, které by mělo být k vidění v sobotu v podvečer. Půjde o pokus v šibeničním termínu (všichni víme, že blížící se premiéra je největší motivací ke vzpružení všech sil) stvořit společné dílo. Účastníkům mohu slíbit vpravdě adrenalinový zážitek. V době, kdy se rozmohla móda obdarovávat své blízké ne věcmi, ale zážitky, nechce ani festival zůstat pozadu...

Jak jsem se doslechla, bude mít zpravodaj mezi seminaristy svého „zvěda“, takže se můžete těšit na průběžné informace.

Renata Vordová

Seminář PPP - Prostějov plný poezie

povede **Tomáš Žižka** z Prahy

Je zaměřen na tvůrčí proces a následný happening s využitím poezie a s důrazem na další umělecké složky.

Něco málo k workshopu:

Napsat knihu a přečíst prostor.

Napsat prostor a přečíst knihu.

Mluvit prostorem a prostor nechat promluvit.

Vyhledání prostoru je nedílnou a jedinečnou součástí projevu tvůrčího procesu site specific. O prostoru se říká: mám málo prostoru, nech mi prostor, potřebuji prostor (k dýchání, k myšlení). Místo je zde zase opačně používáno jako rozměrová jednotka (mám málo místa). Komerční prostor, průmyslový prostor, kancelářský, obchodní, reprezentační, nebytový - dá se říci, že všechny tyto prostory jsou sférou muže. Zdá se, že muž více bere prostor, působí v prostoru, zaujímá prostor, zabírá prostor, ale žena vytváří prostředí a místo, prostě JE. Napětí prostředí a vlastní adaptace myšlenky byly a jsou vždy pro site specific situace tou správnou a výchozí etapou.

Doba je těhotná a plodná zároveň tak, jako naše osobní životy, prolínají se vlastní pozorování s představou, jak bude naše akce v kompilaci různých posunů v čase, pozicích a prostorách vůbec vypadat.

Zdravím

Tom Žižka

Seminář přednes a interpretace textu

povede **Ema Zámečníková** z Hradce Králové.

Bude zaměřen na práci s mladým recitátorem nebo členem dramatického kroužku jeho účastníci sami projdou cestu od výběru textu až po interpretaci v přednesovém vystoupení.

„Na základě svých dlouholetých zkušeností jsem přesvědčena, že přednes na středních a vysokých školách, a vůbec mezi mládeží, sice nemá přímo „červenou“, ale že „zelená“ mu taky nesvítí příliš jasně. Zřejmě se někde a občas více rozsvítí, ale mnozí tento signál přehlíží, nebo ho prostě nevidí, nevědí o něm. Pravda, z Homích Černůtek nepřehlédnu celou republiku, mohu usuzovat pouze ze záběru svého pohledu, ale co se mi v něm objevuje, není pro přednes středoškoláků, vysokoškoláků a jim podobných nikterak příznivé. To se ví, o tom se mluví, nebudu proto pokračovat v nařikání.“

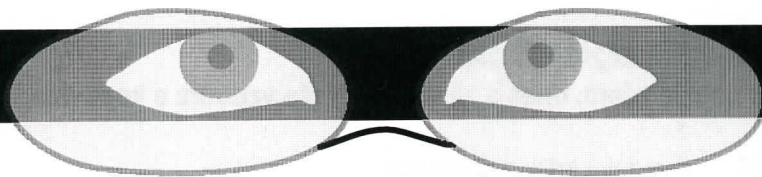
Dovolte mi, vážená redakce, zneužít vaší výzvy a pokusit se, samozřejmě velmi zjednodušeně a možná scestně, pojmenovat příčiny výše nastíněného jevu na středních a vysokých školách. (Situace na základních uměleckých školách je poněkud jiná, tam se přednes vyučuje, tam pracuji poučení a vzdělání pedagogové, však se taky soutěží v nižších kolech WP rekrutují převážně ze žactva ZUŠ.)

1. Všeobecně je považován přednes za něco, co není.
2. Málokterý pedagog (dokonce i literatury) se s ním setkal v jeho dobré, natož ideální podobě. O vzdělání v tomto oboru ani nemluvě.
3. Pokud nenavštěvují ZUŠ, nemají studenti většinou šanci se s přednesem potkat. A když, tak je nebaví...Proč?
4. Pokud se už najde nadšenec, jeho aktivita není dostatečně oceňována.
5. Na základních školách funguje systém dětských recitačních přehlídek, soutěží. Učitelé jezdí na přehlídky, účastní se seminářů. Můžeme mít k tomuto systému výhrady, ale funguje, děti recitují. Na středních a vysokých školách na dětské recitační přehlídky nic nenavazuje.
- 6.– 100. Mohla bych pokračovat dál, ale není to předmětem tohoto mého vstupu. Velmi by mne zajímala anketa na toto téma....

Z výše jmenovaných i nejmenovaných důvodů jsem kývla na otázku, zda jsem ochotná vést v rámci WP seminář pro pedagogy a další zájemce o přednes mládeže. Je na festivalu novinkou a já považuji letošní ročník za nultý, nebo dokonce zkušební. Mrzí mě, že byl o něj jen malý zájem, důvody přičítám k výše uvedenému stavu na českých školách. V seznamu přihlášených jsem si přečetla jména lidí, které již nemusím přesvědčovat (doprovázejí své svěřence na WP) a dokonce i jména takových osobností, které by si se mnou mohly v semináři ihned vyměnit místo. Je to fajn, alespoň se můžeme fundovaně zamyslet nad danou problematikou. K tomu nám jistě dopomohou společné interní rozbory a hodnocení sólových výkonů recitátorů a diskuse k představením (a k hodnocení poroty). Samozřejmě, na vše budeme nahlížet zejména z pohledu pedagoga. Času je velmi málo, program přehlídky je naplněn k prasknutí, ale doufám, že nám vyjde i čas, aby si seminaristé též zarecitovali – zkusili si na vlastní kůži to, co vyžadují od svých svěřenců... Doufám, že příště (pokud nezůstaneme u nultého ročníku) se přihlásí více lidí, a především právě ti, kteří o přednesu nevědí nic nebo jen málo....

Ema Zámečníková

Horní Černůtky 3. června 2009

Ve vzduchu je zas cítit poezie...

Rozhovor s Alicí Gregušovou, ředitelkou klubu Duha

Kolik z mladých recitátorů, členů divadel poezie či návštěvníků asi tuší, že Alice Gregušová, ředitelka kulturního klubu Duha, patří doslova živému inventáři Wolkrova Prostějova? Je s ním spjatá už téměř čtyři desetiletí...

„Je to tak, poprvé jsem se ho zúčastnila v roce 1971 a podruhé v roce 1973, pokaždé jsem skončila na druhém místě. Dodnes si pamatuji i texty, které jsem tehdy přednášela. Byly od mých oblíbených autorů Oldřicha Mikuláška a Robinsona Jefferse.

Recitovat jsem ale začala ještě dřív. Už když mi bylo patnáct let, zapojila jsem se do recitačního kroužku při tehdejší Závodnímu klubu Železáren. Vedla jej několikanásobná laureátka WP Jana Zikmundová, k níž jsem vzhlížela s velkým obdivem. Sešla se tam tenkrát skvělá parta, mimo jiné Hanka Lužná, Alena Vychodilová, Eva Jánošíková, Mirek Kubes, Jarda Bezdomnikov nebo Jarka Hlaváčová. Jana s námi připravovala úžasné večery poezie, které jsme uváděli třeba v tehdy vyhlášeném I-klubu.“

Proč jste se soutěžením skončila?

„Recitování jsem milovala a vystupování na veřejnosti mi nikdy nedělalo problémy, ale soutěže pro mě byly utrpením. Měla jsem obrovskou trému. Po letech sbírání zkušeností se na to už dívám jinak a mám velké pochopení pro mladé recitátory, kteří se tomu „chvění v kolenou“ ještě neumějí vyhnout.“

Ale váš život stejně zůstal s Wolkrovým Prostějovem dál spojený.

„Po ročním působení v Sigmě Lutín, kde jsem jako absolventka obchodní akademie prodávala armatury, jsem v roce 1974 nastoupila na Okresní kulturní středisko. Od té doby se, jen s několika krátkými přestávkami, podílím na organizaci Wolkrova Prostějova. Dodnes to neberu jako samozřejmost, ale jako velké štěstí a radost. Děláním práci, která mě baví a naplňuje, a setkávám se při tom s úžasnými lidmi. Nechci, aby to vyznělo jako nějaká sentimentální nostalgii, ale já se během přehlídky vždycky vrátím myšlenkami a pocity do let svého mládí, a zároveň pozoruji, co za ta léta dodnes přetrvalo a co se naopak měnil.“

Přehlídka divadel poezie a recitátorů - sólistů se letos koná už podvaapadesáté. Je celkem zajímavé, že takto výlučně pojatý festival přetrval až do třetího tisíciletí...

„Wolkrův Prostějov ale také zažil krizi, která málem skončila jeho zánikem. Kulturní klub Duha vznikl v roce 1992, a právě tento rok byl pro přehlídku nejhorší. Přijelo jen pár recitátorů, divadla poezie byla také na ústupu. Začalo se mluvit o tom, že tento druh „zájmové činnosti“ je překonaný. Že mladé lidi už poezie nezajímá a nepotřebují ji k tomu, aby vyjádřili své názory, protesty a postoje ke světu a k životu. Ještě rok 1993 byl rozpačitý, ale pak nabral „Wolkrák“ druhý dech, stabilizoval se a prokázal, že na mapě festivalů neprofesionálního umění má své místo oprávněně.

Letos tak přijede do Prostějova jedenáct divadel poezie a představí se pětadesát sólistů ve třech věkových kategoriích. Co se týká sólistů si ale myslím, že jim zůstáváme něco dlužni. Ne, že bych chtěla vrátit čas, ale před zánikem sítě městských, okresních a krajských kulturních středisek se s recitátory soustavně pracovalo a účast na Wolkrově Prostějově byla výsledkem jejich systematické celoroční práce. Dnes jsou mezi sólisty obrovské rozdíly, většinou se připravují nárazově a sami. Opravdu je poznat, když s recitátorem pracuje někdo zkušený, kdo mu pomůže s výběrem a dramaturgií textu a vede ho i v interpretaci. Dnes už však míst, kde tohle dělají, moc není – patří k nim třeba Plzeň nebo Hradec Králové. Jako ve všech oborech platí, že je to především o lidech, kteří jsou ochotni a schopni věnovat něčemu nezištně svůj čas a energii.“

Obligátní otázka na závěr: Na co se na letošním Wolkrově Prostějově nejvíc těšíte?

„Moje odpověď nemůže znít jinak, než: „Na všechno.“ Moderátor a recitátor Dušan Uťinek svého času vyhlášoval svou vlastní „cenu pro otrlého diváka“. Myslím, že bych si zasloužila, protože po celá ta léta poctivě chodím na všechna představení včetně nesoutěžních, na vystoupení sólistů, na diskusní večery, rozborové semináře i na hodnocení poroty. Při něm si dokonce dělám soukromé srovnání, do jaké míry se můj názor shoduje s pohledem porotců.

Z každého ročníku mi v paměti zůstane něco výjimečného. Jsou recitátoři, na které nikdy nezapomenu. Patří k nim třeba dnešní porotci Aleš Vrzák a Nina Martínková – její vynikající interpretaci Skácelova Modrého ptáka, s níž přišla ještě před listopadem 1989 a vzbudila tehdy velkou nevoli komunistického stranického aparátu, mám dodnes v živé paměti. Stejně tak si dobře pamatuji na recitaci Dušana Uťinka, který teď už pár let přehlídku moderuje, anebo na Magdalenu Borovou, která je dnes členkou Národního divadla a má svůj pořad ve Viole. Kdybych měla vzpomenout něco z poslední doby, byl by to výkon Jonáše Konývky z Ostrova nad Ohří, který interpretoval pásma z Prévertových básní jako originální protest proti léta zaběhnutému způsobu provedení. Už teď jsem zvědavá, jaký nejvýraznější zážitek si odnesu z letošního ročníku, a věřím, že stejně jako já se nechá překvapit a okouzlit hodně poezií zasažených diváků.“

O nevlídnosti a nepospolitosti

Divadla poezie včera, dnes a zítra aneb Naše vzpoura a kocovina

Jiří R. Kříž, divadelní kritik a publicista

"Lidi, co sa to s nama děje," povzdechl si Bolek Polívka v jedné dávné inscenaci. Možná to byla Strašidylka... Kdo si to má pamatovat. Vydoloval jsem ten výrok z paměti při přemýšlení, jak žila a žije divadla poezie a recitátoři sóloví i sborová tehdy a dnes.

No, tehdy! Ne tak moc. Život nám přibíl další dva křížky na hrb. Je ale dobré občas si ten čas nevlídnosti připomenout. Na východě pulsovala perestrojka a glasnosť. U nás si pelichající političtí mastodonti osvojili slovo přestavba. Jejím jediným krokem byla vůle držet se ještě u moci.

Všichni tušili, že už to tak dlouho zůstat nemůže. Podepisovala se petice za osvobození Václava Havla a Několik vět. Mladí lidé se hmulí na Rozrazil - O demokracii Husy na provázku, do HaDivadla, Divadla Na okraji, ale i na představení Pitínského Ochotnického kroužku, Bergmanovy a Klestilové Nepojízdné housenky, Palova a Ráčkova Vadidla, do Divadelního studia Josefa Skřivana...

Přestávalo se naslouchat zkorumpovaným. Poučovat pomýlené mladé přijel na poslední předlistopadový Wolkrův Prostějov literárněvědný koryfej a citovač stalinských socrealistických autorit Milan Blahynka. Z diskuse s divadelníky a recitátory odcházel jak zpráskaný pes. Vypískali ho.

Nejenom on zaspal dobu. Podobně se vedlo normalizačním kariéristům při hodnocení divadelních inscenací třeba na přehlídkách ve Zlíně. Lidé zvedali hlavy. Jména Voráč, Blažejovský, Pivovar, Tříška se stávala postrachem slouhů...

Pak jsme vydechli a překulilo se dvacet let. Bohužel - od nevlídnosti k nepospolitosti. Normalizační svazáci se rozlezi smradit ovzduší a bohatnout do modrých, oranžových, a nevím, jakých všech partají. Dotáhli zemi postupně k metě nejzkorumpovanějšího státu Evropy. Toho světadilu se bojí nejenom proto, že neumějí hlesnout cizím jazykem.

Solí, oslazují, lobují, ale hlavně - nemyslí. A když, tak jenom na sebe.

Jak se v tom ovzduší vulgárnosti a bezkulturnosti daří divadlu a poezii? Potřebuje je vůbec ještě někdo, když nám o sladkém životě bájí televizní seriály, sitkomy a telenovely?! Pohádky ještě pohádkovější, a tedy socrealističtější než všechny příběhy o bohatýrských komsomolcích a hrdinech socialistické práce?!

Těžko se žije poezii v zemi neomalených politiků. Národní kultura zažívá obtížný zápas o identitu a existenci. Kde by měli lídři partají bušit na poplach, jsou vrtošivě evropští. V této oblasti jim zánik jejich pochybných ideologií a ztráta moci ve sjednoceném kontinentu nehrozí. Kopíruje se politickospolečenský model Evropy 50. let... A lidé jsou zase znechucení lhaním, nemorálností, klientelizací.

Neprofesionální divadlo v podmínkách trhu, to je nonsens. Kdo kulturu nepotřebuje, kupí své hovniválí koule i bez ní. Lidé poctiví, pracovití, přičinliví, čínorodí, ti s fantazií, ale s platy ještě průměrnějšími než vykazují statistiky, často ani na knížky nemají...

Na Wolkrově Protějovu jsou aspoň chvíli spolu. Chce se mi křičet: VYDRŽET! Ale v zemi, která si neváží už ani svých básníků - Skácela, Mikuláška, Seiferta, Holana, Hrubína, Halase, Nezvala... je to stále těžší.

Ale přece. V Ostravě objevilo Divadlo Petra Bezruče s kapelou Magdon - Bezruče?! Ve vši jeho plachosti, rozporupnosti, pozdější neodvaze a zneužitosti. Ale především jeho velkou poezii - sociální baladu. Mám z toho radost.

Resumé? Snad jediné: Bolševici mne dvacet let nálepkovali jako podezřelého pravičáka. Rychlokvašení "demokraté", zhusta ještě včera právě ti rudě nálepkující, mi na záda přišpendlili vizitku levičák. Už mi vzali čtyřicet let! A potom že nejsme ztracená generace. Kolik jich ještě v této zemi bude?!

DATABÁZE ČESKÉHO AMATÉRSKÉHO DIVADLA

navazuje na čtyřsvazkový projekt Dějin českého amatérského divadla. Má encyklopedický charakter – slovníková hesla a digitalizované dokumenty obrazové i textové vytvářejí několik vzájemně provázaných a vnitřně bohatě strukturovanýchází (místa, soubory, osobnosti, přehlídky a jejich ročníky, divadelní organizace, pojmy, kalendária, bibliografie ad.)

Databáze je koncipována jako otevřená, to znamená, že je průběžně zpracovávána a doplňována, nezaměřuje se pouze na zaznamenání historie, ale i na aktuální amatérské divadelní dění.

Je přístupná na adrese: www.amaterskedivadlo.cz
Prohlédněte si stránky své obce, zjistíte, zda a jak je zaznamenán (databáze se stále doplňuje) váš soubor, pomozte aktualizovat údaje, doplnit hesla současných i historických osobností vašeho souboru, zašlete nám skeny historických i současných fotografií a zásadních či zajímavých dokumentů.

Kontaktujte nás na adrese divadlo.baze@nipos-mk.cz, rádi se domluvíme na spolupráci.

Databáze českého amatérského divadla se stala součástí širšího projektu připraveného a realizovaného ve spolupráci s Divadelním ústavem. (Další části řešené v DÚ se týkají digitalizace rozsáhlé sbírky divadelních fotografií z poloviny 20. století a archivu Pražského quadriennale.)

Společný PROJEKT ZÍSKAL V NÁROČNÉ KONKURENCI V PODOBĚ PRESTÍŽNÍ PODPORU Z EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO PROSTORU / FINANČNÍCH MECHANISMŮ NORSKA s platností od 1. 7. 2008 na dobu dvou a půl roku.

nipos

eea
grants
Iceland liechtenstein norway

Víte, co znamenají písmena MFP?

Česko Slovenské setkání recitátorů v Žerotínském zámku nad Bečvou ve Valašském Meziříčí.

Soutěž probíhá v příjemném prostředí M klubu Kulturního zařízení města a je dvoukolová. V 1. kole můžete uplatnit text prozaický i poetický, 2. kolo je výběrové podle hodnocení 1. kola a patří už výhradně poezii. Lektorský sbor je sedmičlenný, složený se 4 českých a 3 slovenských odborníků. Možná se vám bude zdát tento počet nezvyklý a možná i nadbytečný. Je však nutný, protože hodnocení je bodové od 1 do 10, nejnížší a nejvyšší se škrtná. Body jsou zveřejněny bezprostředně po recitačním vystoupení.

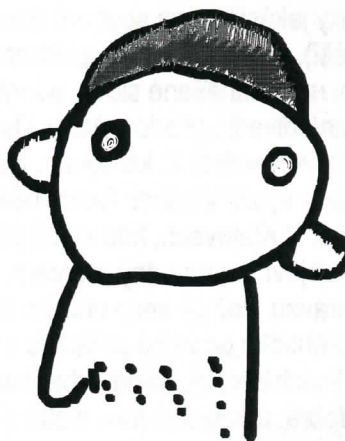
Všichni účastníci MFP si mohou body zapsat do připravené tabulky a sledovat tak aktivně průběh soutěže. Soutěž končí rozborovým seminářem, kde můžete s lektory diskutovat o všech výkonech. Účastí na moravském festivalu poezie můžete získat inspiraci pro vaši další práci ve výběru textů i v jeho zpracování pro recitační výkon.

V diskusi s lektory si osvojíte mnoho nových poznatků z oboru umělecký přednes.

Pro dva večery jsou připravovány zajímavé pořady, které jsou příbuzné s literaturou. Třetí večer je přehlídkou oceněných recitátorů „O štít města Valašského Meziříčí“.

Všichni jste zváni na **45. Mezinárodní festival poezie** do Valašského Meziříčí, kde bude krásně a možná i zasněženě **od 19. do 21. listopadu 2009.**

Jana Štefánková

13

Po ránu na lova v léto

po kvítku vstáhnou se nejmenším.

Kášeptám, až se oljmu s ním.

„Chlapceku losy“

Postřehy z krajských přehlídek Wolkrova Prostějova 2009

Eva Koutová

Rok co rok je nejvíce nabitý poezií měsíc březen. V březnu probíhají veškeré krajské přehlídky na Wolkrův Prostějov a objet je všechny zkrátka není možné. Přesto nabízím určitou reflexi ze všech krajů, kde to v březnu hrálo poezií.

První, kdo se vrhnul do kolotoče krajských přehlídek byl Hrálovéhradecký kraj, kde začala krajská přehlídka sólových recitátorů už v půlce února. Představilo se celkem 28 recitátorů (14 v 1. kategorii a 14 ve 2. kategorii), přičemž své zastoupení tu neměla kategorie třetí. Podle Lenky Chytilové, která společně s Hankou Kofránkovou a Pavlem Peškem zasedala v porotě, bylo možné průběh soutěže v 1. kategorii označit jako „nadějný a příjemný zážitek. Texty byly vybírány s ohledem na životní i recitátorskou zkušenost účinkujících, ve většině případů měl výkon rysy osobní výpovědi, zaujetí. Celkem solidní byla i technická úroveň mluvního projevu. Bohužel ani dramaturgická, ani recitátorská úroveň nepřesáhla solidní průměr. Po živých, poměrně dobře připravených a v semináři aktivních a vstřícných účastnících 1. kategorie byli ti starší mírným zklamáním. Nižší byla celková úroveň výkonů a zjevně i míra práce do jejich příprav vložena. Objevila se i poněkud sporná práce pedagoga. Celkově jakoby tu častěji šlo o vnější efekt či „sebeředvedení“, méně o porozumění a interpretaci textu.“

Divadla poezie si musela na tu svoji přehlídku počkat měsíc, ale nutno dodat, že to čekání se vyplatilo. Všechna divadla v tomto kraji, a v kraji Pardubickém, se sjedou ke konci března na festival Audimafor do Kostelce nad Orlicí, odkud se postupuje jak na Wolkrův Prostějov, tak na Mladou scénu a Šrámkův Písek. Porota byla lákavá a různorodá: Tomáš Žižka, Alena Zemančíková, Vladimír Hulec, Filip Huml, Petr Christov a K. Šefrna. Audimafor je to velice příjemná akce, také díky organizátorům (Středisko amatérské kultury IMPULS), která nabídne velký přísun rozličných divadel a inscenací a malebné městečko tak ožije přes víkend festivalovou atmosférou.

Pardubický kraj, jehož soubory také putovaly na Audimafor, hostil letos 21 recitátorů, které měla na starosti porota ve složení Niny Martínkové, Milana Němce a Evy Koutové. Nina Martínková před samotný začátek vedla krátkou hlasovou rozcvičku, závěr přehlídky připadl na rozborový seminář. Celkově se dá říci, že Pardubický kraj patřil k dobrému průměru. Co se týče dramaturgie, opakovaně se objevovaly (a to platí pro všechny krajské přehlídky WP) osvědčené texty, které „kolují“. Bylo doporučeno potlačit strojenost ve prospěch prostoty. Celá přehlídka proběhla ve velmi milé atmosféře, plné pozitivní energie a porozumění.

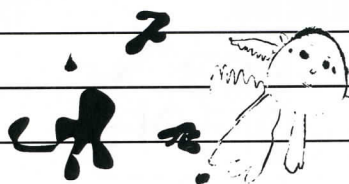
Ve dvou případech byly přehlídky uspořádány pro dva kraje současně. V tom prvním se jednalo o Jihomoravský kraj a kraj Vysočina. Přehlídka se už tradičně konala v Brněnském kulturním středisku, hned vedle slavného brněnského draka. Účast byla hojná, a to hlavně k vysokému počtu divadel (6). Sólistů se účastnilo celkem 29 a společně se soubory na ně dohlíželi: David Kroča, Radim Šíp, Aleš Kubík, Dušan Utinek, Jaroslava Nečasová a Miloslav Maršálek. Kvalitu hodnotili výše povolání jako mírně vzestupnou co do kvality i kvantity, v porovnání s minulými ročníky.

Ke konci následovaly rozборы a diskuze.

Druhý případ, kde se dva kraje na přehlídku spojily, proběhl již tradičně v Karlovarském a Plzeňském kraji v Klatovech. Jednalo se zde o desátý ročník nominační přehlídky na WP připravovaným centrem Johan. Podle organizátorů byla hlavním rysem této přehlídky jakási invaze souborů (které se těší společně s Královéhradeckým kraje velké oblibě a jejich počet je dlouhodobě nejvyšší), a to se širokým spektrem přístupů od tradičnějších postupů divadla poezie, stylizované scénické obrazy s důrazem na přednášené slovo, po výtvarnou instalaci či divadlo vycházející z loutkářských postupů. V tradičních baštách mladého divadla (Karlovy Vary, Ostrov, Aš, Plzeň) se opět formují silné především studentské skupiny. To ukazuje i velmi slušná úroveň sólistů 2. kategorie. Navíc jako v jediném kraji zde bylo využito posunutí horní věkové hranice u třetí kategorie, které využil Vladimír Benderski. V porotě zasedli: Akram Staněk, Renata Vordová, Jakub Doubrava a Irena Pulicarová. V Klatovech, kde se už pátým rokem tato přehlídka koná, se neobjevují pouze ti, kteří mají za cíl WP, ale tradičně se zde objeví doprovodný program, ať už se jedná o taneční vystoupení nebo tradiční soutěž o Wolkrova poštovních schránku, což se stalo určitým západním rituálem.

Ve Zlínském kraji, kde se přehlídka podruhé pořádala v Kroměříži, se objevilo celkem 22 recitátorů, kterým se věnoval Jiří Pelán, David Kroča, Irena Procházková, Karla Urbanová, Jaroslav Nešpor a Stanislav Nemrava. Úroveň přehlídky byla u sólistů hodnocena jako dobrá, u souborů jako slabá a negativně byla vnímána slabá účast 1. a 3. kategorie.

14

Stanu se menším a ještě menším

až budu nejmenším na celém světě

nebo dleat o tele opírel si

kaprichov rosy

aby nespadlo

Olomoucký kraj, který se samozřejmě koná v Prostějově, měl letos celkem slabou účast recitátorů, kvantitu ale kompenzovaly čtyři soubory, z toho dva na vysoké úrovni. Tradičně v porotě usedli Blanka Koutská, Radek Bláha a Miroslav Kovářik. Na starosti měli celkem dvanáct recitátorů a čtyři soubory. Jako výborný nápad vidím v tom, že akce přesáhla hranice účasti vystupujících tým, že na přehlídce souborů byli pozváni studenti středních škol s tím, že před samotnou návštěvou byli poučeni o kategorii divadla poezie. Samozřejmě nechyběl ani rozborový seminář.

Sezimovo Ústí, které hostilo přehlídku pro Jihočeský kraj, mělo podobnou účast jako Olomoucký kraj (11 sólistů), avšak kraj prezentovaly pouze dva soubory. V porotě zasedl Libor Vacek, Jana Štefánková a Jiří Pokorný. Organizátoři vnímají letošní ročník s ohledem na úroveň přednesu v 1. kategorii jako horší, co se týká 2. a 3. kategorie, jde spíše průměr.

Letos prvně pořádal krajskou přehlídku v Libereckém kraji DDM Libertin v České Lípě. Zde byla podle pořadatelů úroveň velmi vysoká a vyrovnaná. Po vyhlášení výsledků vedla besedu porota ve složení: Jiří Hraše, Miroslav Kovář, Petra Horvátová a Jana Kučabová.

Ústecký kraj se již tradičně konal v Ústí nad Labem v Hudebním a divadelním klubu Cirkus, což nejsou úplně ideální prostory. Přesto bylo plno a celkem 19 sólistů (většina z nich jsou stálíci na krajské přehlídce) a dva soubory si přišli poslechnout i domácí. O postupu rozhodovala porota ve složení: Jana Štefánková, Jana Urbanová, Svatopluk Vašut a Jaroslav Haidler. Ta také konstatovala, že letošní přehlídka v Ústí byla o poznání lepší než v roce minulém. Také zde se objevil soubor, který využil ukončení horní věkové kategorie a se svým jménem Třetí věk představil inscenaci Včera se mi zdálo.

Díky nadstandardní péči organizátorům Občanského sdružení TeRaSa se každoročně jeden březnový víkend promění v malý festival poezie v Karviné, naplněný neuvěřitelným programem nabitým do slova a do písmene do poslední minuty. Celkem 24 recitátorů společně s dalšími účastníky přehlídky tak bylo přítomno čtyřem workshopům. (Překládání literatury, práce s hlasem, rozbor a nácvik recitace, seznámení s básněmi Jiřího Gregra) či večerního programu (Povídání s básníky Lukášem Bártou a Jiřím Gregorem, divadlo jednoho herce – Jana Trojanová Commedia finita, ...). Ačkoliv byla bezpochyby valná většina účastníků nadšena, časově a fyzicky je tato krajská přehlídka velmi náročná.

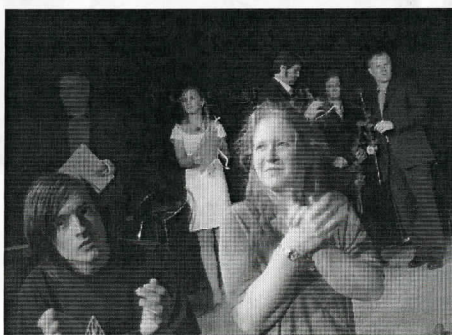
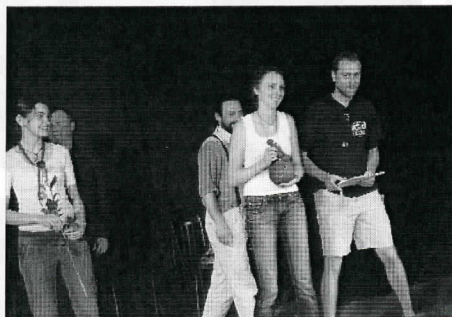
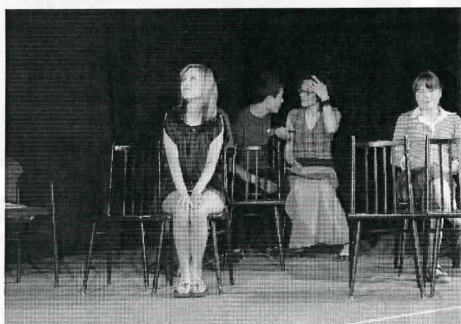
V DDM Kolín se na krajskou přehlídku sešlo celkem 23 sólistů, kterým se věnovala Nina Martínková, Libor Vacek a Jana Štefánková. Úroveň byla vysoká.

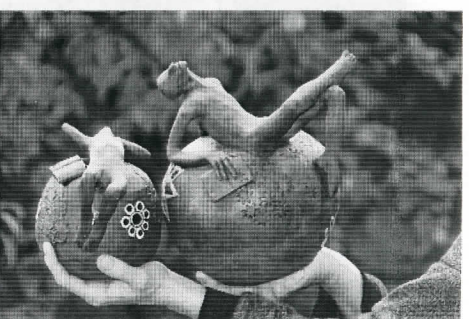
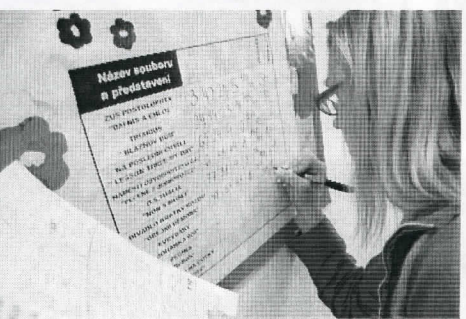
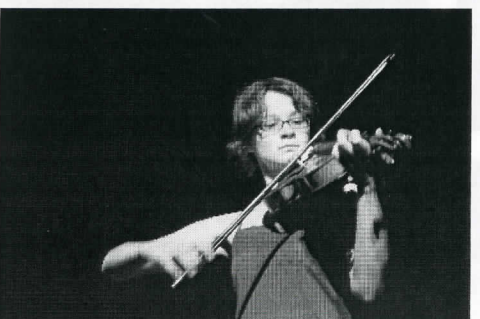
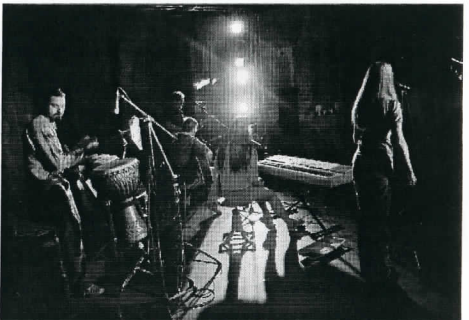
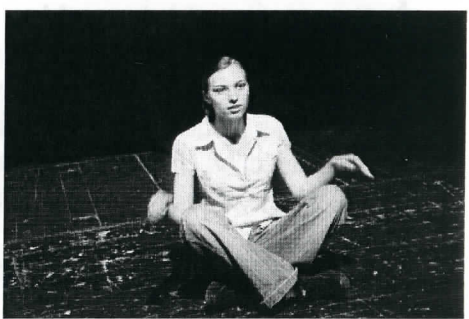
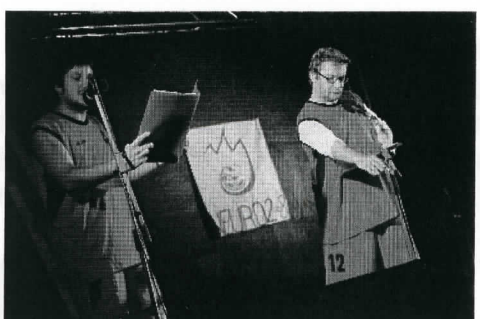
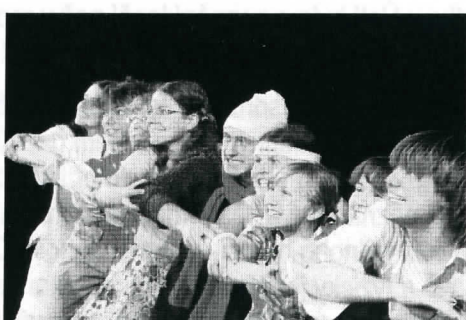
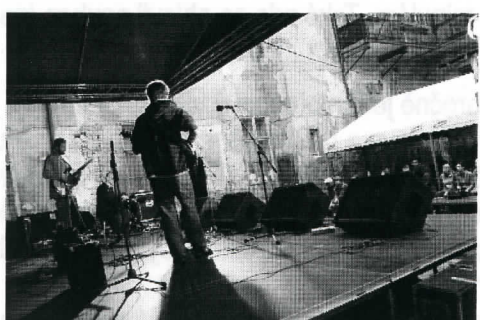
Celý „maraton“ krajských přehlídek ukončila Praha, kterou zde pořádalo o. s. Přesah v DDM Praha 8. Lektorský sbor ve složení: Aleš Vrzák, Hana Kofránková, Jana Štefánková a Radim Šíp zde hodnotil rekordních 30 sólistů, jejichž úroveň byla ve srovnání s předchozími lety vyšší. Účastníci využívali o přestávkách a během pásem recitace improvizací dílny, ale také rozmlouvací dílnu či využili hlasovou rozcvičku. O soubory se starali Emílie Zámečníková, Petra Zámečníková, Radim Šíp, kteří měli nelehký úkol. V Praze se sešly čtyři soubory, z čehož tři velmi kvalitní. Programová rada nakonec všechny navrhla na WP.

Text vyšel v časopise Amatérská scén 2009, č. 3

15

z archivu závěrečného večera WP 2008

WOLKER všudePŘÍTOMNÝ

WP v archivu: unikátní filmy a dokumenty

Zajímá vás nejen současnost, ale i minulost Wolkrova Prostějova? Pak navštivte

Státní okresní archiv v Prostějově, v jehož fondech je uložen bohatý materiál ke studiu historie festivalu. Kromě sbírky soudobé dokumentace se písemné dokumenty nacházejí hlavně ve fondech „Městský národní výbor Prostějov“ či „Okresní kulturní středisko Prostějov“. Konkrétně se jedná o přípravné a organizační materiály, presenční listiny, zprávy a hodnocení festivalu, programy, plakáty, pozvánky, příležitostné tisky, výstřižkovou službu z tisku, zpravodaje Wolkerova Prostějova nebo různou korespondenci. Aktuální zprávy z jednotlivých ročníků festivalu je možno v okresním archivu studovat ze stránek dobového regionálního tisku. Co se týče obrazové dokumentace minulých ročníků Wolkerova Prostějova, lze v archivu čerpat jednak z početné sbírky fotografií a negativů, a jednak také z unikátního souboru filmových dokumentů, zachycujících jednotlivé ročníky festivalu v letech 1959 až 1986.

Prostějovský archiv v ulici Třebízského 1-3 je pro veřejnost otevřený každé pondělí a středu vždy od 8 do 17 hodin.

Tomáš Cydlík, Státní okresní archiv v Prostějově

Dětský snímek Jitky Wolkerové (zhruba 1900).

U klavíru v prostějovském bytě (asi 1917).

17

Jiří Wolker v knihovně

Jestli bude pršet, nezmokneme... Půjďme totiž do knihovny (pro přespolní – je to hned za zámekem) a v čítárně se ponoříme do proudu veršů Jiřího Wolkra. Knížek tu od něj mají dost, na všechny se dostane...

Ve statistice půjčování knih Jiřího Wolkra vede výbor Básně před sbírkou Těžká hodina a dalším výběrem nazvaným Pro spravedlnost světa. Asi je ale nečetl žádný z účastníků letošního „Wolkráku“. Jak jinak si vysvětlit, že na programu soutěže sólistů není od básníka, který dal festivalu jméno, ani jediný řádeček? A to je těch soutěžních textů 110!

Třeba se teď některý z recitátorů inspirovat některou z téměř čtyřiceti knih, které prostějovská knihovna eviduje pod jménem Jiřího Wolkra, a něco si do příštího roku připraví... Například z výborů A noc je dnes nahá (s fotografiemi z cyklu Boba Pacholíka Prostějov), V neděli se holky budou divit, Tvář za sklem, Zamiluju se a budu slavný nebo Zasvěcování srdce. V knihovně ale najdete také Korespondenci s rodiči či Táborový deník šestnáctiletého skauta Jiřího Wolkra. Unikátní je jistě i desetistránková Závěť Jiřího Wolkera s doslovem Wolkerovy matky Zdeny, kterou v úpravě Karla Svolsinského v roce 1952 vysala Osvětová beseda při MNV Prostějov.

Regály knihovny skrývají i bibliofilii Svatý Kopeček se dřevoryty Otakara Hubšila, kterou v limitovaném nákladu 500 číslovaných výtisků (z toho 300 vázaných a 200 kartonovaných) v Praze v roce 1926 vydal Václav Petr. Výtisk v knihovně má číslo 60, je vytištěn na Ullersdorfském papíru a obsahuje přívazek s podpisy Zdeny a Ferdinanda Wolkrových. Raritou je dvacetistránkový svazáček, který v roce 1936 v Prostějově vydalo nakladatelství Ligilo. Je totiž psaný v jazyce esperanto a jmenuje se Balado pri okuloj de l'hejtisto. Schválně, jestli poznáte, o kterou Wolkrovu baladu jde... (les)

«ANTONIO, LABORISTO ELEKTREJA,
METU KARBON SUB KALDRONONI
ANTONIO, KIEL ANTAŬ JAROJ DUDEK KVIN
MALFERMAS PORDETON DE L'FORNO,
EL KIU ELVENAS FLAMOJ SEN TIM,
KVAZAG PIKANTA DORNO.
ANTONIO PER SIA DE L' MANOJ STALFORTO
KARBON METIS AL FERA RETORTO
KAJ KE NUR DE L' HOMO LA LUMO NASKIGAS,
CIAM PARTO DE LIAJ OKULOJ ALIGAS
KAJ OKULOJ TIUJ BLUJAJ KAJ KLARAJ
KURAS SUR FADENOJ DE DRATOJ
EN KAFEJOJ, TEATROJ, SED PLEJE SUR TAP
LUMIGAS KOROJN DE LAMPOJ CENTARAJ

«KAMARADOJ, LABORISTOJ ELEKTREJ/
STRANGAN EDZINON MI HAVAS.
KIAM SIAJN OKULOJN MI RIGARDA/
PLORANTE, SI DIRAS, KE MALBEN
MI HOM' ESTAS, KAJ TUTE SIA
KIAM KUN MI...

WOLKER - ŜAMLA:
BALADO
PRI OKULOJ DE L' HEJTISTO

KIAL VI AMIS
KNABINON FERAN
KORON INFERAN
EN BRUSTO SI HAVIS
KIAL EN MONDO LA
DU AMOJN VARM'
POR ALIA PERDIGA.
NE AŬDAS BLINDULO -
KAJ NOVAN RICEVAS NIGI
EL BRUSTO FORIGAS KURAGE
TRANKVILE SEN IU AJN PLOR.
SED SUPER LA NIGRA BLINDULEC
BRILEGAS LAMPO DE HELECO
GI NE ESTAS GAJA LAMPO.
DE VIA VIVO BRILAJ SPUGOLOJ
VIN MEM VI RIGARDAS KARESE.
KVANKAM VI RESTOS BLINDA SENCESE.
LABORIST' MORTEMA ESTAS
LABORO ESTAS VIVA.
ANTONIO NUN MORTAS.
AMPOLO KANTAS:
EDZINO MIA - EDZINO,
E PLORU!

JIRÍ WOLKER.

ĉeĥa poeto, fondinto kaj gvidanto de la postmilita ĉeĥa poeta generacio, naskiĝis 29. III. 1900 kaj mortis 4. I. 1924 en Prostějov. Pri poezio li komencis okupiĝi jam en sia dekkvina jaro, kiam li precipe inklinis al poezio erotika kaj patriota. Trapasinte kelkajn ŝtupojn de evoluado, formiĝas lia arto en klaran kaj brilan kristalon. Wolker amas societon, amikeco ĝojigas lin, panteismo li kredas je parenco al ĉio, eĉ al la plej malgranda ero, li estas temperamenta kaj subigas al si la tutan mondon per amo. El amanto de la mondo fariĝas batalanto por pli hela estonto de la mondo. Lia vorto sonas de stalklara konkretco, firme kaj necedeme. Li estas proleto, amiko de laboristo kaj lia kunbatalanto por pli justa mondo.

La poezio de Wolker estas tipa, kaj tial ekstreme rara kaj valora. Antaŭ ol li estis veninta, ĥm! la mondo antaŭ nia okulo preskaŭ sen viva, malnova, rigide limigita kaj kunpremita. La vorto de Wolker glatigas ĉiun pintecon, enspiras animon al senvivaj objektoj, degeligas glacimontojn, enblovas vivon al sia ĉirkaŭaĵo, el kiu fariĝas centro de delikateco, graco kaj amo.

Lia fra lrua morto ne permesis al lia kreado disvolviĝi laŭde-zire, Tamen lia verkaro estos ne nur literatura legado, sed por longa kaj longa tempo gvidilo de moderna kaj moderna socia poezio. El liaj libroj ni rememorigu pri: Gasto en la domon (Hosť do domu — 1921), Krutela horo (Těžká hodina — 1922), Unuaktaĵoj: Malsanulejo, Tombo, La plej granda alero (Nemocnice, Hrob, Nejvyšší oběť — 1923), Tendara taglibro de dek-sekjara ŝkolto (Táborový deník šestnáctiletého skauta — 1928). Krom tio li verkis sennombrajn poemojn izolitajn, novelojn, rakontojn, labelojn, kritikojn, literaturajn eseojn ktp. En la jaroj 1924—1932 aperis kelkaj eldonoj de kolektitaj verkoj de Jiří Wolker en rimo kaj prozo. Pri lia laboro estis verkitaj multaj artikoloj, libroj kaj almanakoj. La Balado pri okuloj de l' hejtisto apartenas al la plej belaj baladoj de lia arto penado.

18

básník Jiří Wolker

Vážený Jiří,

dovoľte mi, abych Vám napsal krátký list o nenaplněných starostech a obavách ředitele gymnázia, které má tu čest, že nese Vaše jméno.

Když před dvaceti lety do české školy s příchodem svobody přišly i počítače, informační a datové technologie, začal jsem mít obavy. Obavy o osud poezie. Možná to opravdu na první pohled začalo vypadat špatně. Nedovedete si představit, jak málo poezie vidí moje generace v smskových zkratkách textových zpráv z mobilních telefonů nebo v pitvořicích se obličejových "smajlíčích" datových zpráv. Naštěstí to byl opravdu pohled povrchní.

Když jsem přišel na gymnázium, všiml jsem si zvláštní funkce okna, které je v prvním mezipatře. U tohoto okna se pravidelně scházejí studentské páry. Sám pro sebe říkám tomu oknu "okno první lásky". Vždycky, když jdu kolem, snažím se využít druhé strany schodiště, abych zbytečně nerušil. Jednou bylo ale okno prázdné, a tak jsem přistoupil blíž a se zažitým pedantismem učitele jsem chtěl uklidit papír z rámu okna, který tam někdo zapomněl. Na tom papíru byly verše. Bez ohledu na informační technologie a počítače a všechn ten běh moderního světa, zůstal pro studenty verš tím, čím chtějí oslovit své blízké, milované, zkrátka ty, na kterých jim záleží. Jsem rád, že už pár let prožívají mladí lidé nejenom na našem gymnáziu období, kdy objevují poezii. Řada z nich tak, jako se učí zvládnout možnosti počítačů, zkouší objevit v sobě mladého básníka. Protože chceme, aby Vaše jméno v názvu školy nebylo jen prázdným gestem, snažíme se každý rok vydat jednu literární prvotinu mladého autora. Není to určitě žádný literární průlom, ale je dobře, že si tito mladí autoři prožili právě na svém gymnáziu pocit, kdy na ně dýchne tiskařská čern z jejich první knížky.

Věřím, pane Jiří, že Vás takový zájem o poezii musí těšit. Píši Vám tento dopis v době, kdy se chystá v Prostějově další ročník Wolkerova Prostějova, festivalu poezie, který nese Vaše jméno. Nemusíte mít žádné obavy, nepůjde o nic formálního, prázdného a provinčně šosáckého. Bude to upřímný svátek poezie, na který se těší i studenti našeho gymnázia. Předvedou ukázky své tvorby na literárním semináři, rádi si zazpívají se svým pěveckým sborem Lerry's Cherries nebo zahrají se studentským divadlem POINT. Škoda, že nemůžete přijít, cítil byste se určitě skvěle. Byl byste mezi svými.

S pozdravem

Ing. Michal Šmucr
ředitel školy

Expozice skrývá kus básníkovy života

Každý, kdo vkročí do muzea, by si asi spolu s Jiřím Wolkerem mohl říct: „Miluji věci...“ Hlavním posláním muzeí je „věci“ sbírat a uchovávat pro budoucnost. Prostějovské muzeum mělo to štěstí, že matka jednoho ze zdejších slavných rodáků, básníka Jiřího Wolкера, nejenže spoustu zajímavých věcí svého syna schovávala dokonce už v době, kdy nemohla tušit, že se stane slavným, ale že je také do zdejší instituce věnovala. Už tenkrát před 70 lety měli básníkovi rodiče i muzejní odborníci velký zájem, aby pozůstalost Jiřího Wolкера byla především vystavena – aby se návštěvník mohl podívat, jakými věcmi byl básník od dětství obklopen, a to jak ve svém domově, tak později „ve světě“. Expozice věnovaná básníkovu životu i dílu se od té doby mnohokrát změnila. V té současné mohou příchozí obdivovat předměty, které Jiřího doprovázely od narození, které používal jako dítě, školák, student, skaut či účastník tanečních. Vystaveny jsou jeho suvenýry z cest, osobní potřeby z dob jeho vysokoškolských studií a také léky a pomůcky nezbytné při jeho léčení v závěru jeho tak krátkého života. K věcem, které mu procházely rukama po celý život, patří také knihy, časopisy, hudební nástroje. Jeho oči spočívaly na obrazech a drobnostech vystavených v domácnosti Wolkerových. I některé z těchto předmětů mají návštěvníci muzea možnost zhlédnout. Pokud ovšem přijdou.

„Co v očích ztroskotá, k srdci se propadne...“
(J. Wolker: Oči)

Když se asi před deseti lety muzeum rekonstruovalo a starší stálé výstavy se musely rozbourat, ozývaly se hlasy, kdy už konečně bude obnovena expozice věnovaná Jiřímu Wolkerovi, která v muzeu od roku 1940 téměř pořád existovala. V roce stého výročí básníkovy narození muzeum nabídlo nový výběr sbírkových předmětů, které dokumentují Wolkerovy životní osudy a jeho dílo. Pro potřeby žáků a studentů vydalo také pracovní listy, které jednak rozšiřují poznatky prezentované v expozici o zajímavosti blízké mládeži, jednak pobízejí prostřednictvím různých úkolů právě k návštěvě muzea a vyhledávání dalších podrobností přímo v expozici.

Je potěšující, že některé školy již učinily z pravidelných návštěv stálé expozice Jiřího Wolкера v Prostějově spojených s výkladem tradice a neustále se sem vracejí – např. ze Slavkova, z Vyškova, z Ostravy. O to zarážející je skutečnost, že většina prostějovských škol o tyto prohlídky zájem téměř nejeví. Včetně gymnázia, které nese básníkovu jméno...

Marie Dokoupilová, Muzeu Prostějovska

Jiří Wolker
Věci

Miluji věci, mlčenlivé soudruhy,
protože všichni nakládají s nimi,
jako by nežily,
a ony zatím žijí a dívají se na nás
jak věrní psi pohledy soustředěnými
a trpí,
že žádný člověk k nim nepromluví.
Ostýchají se první dát do řeči,
mlčí, čekají, mlčí
a přeci
tolik by chtěly trochu si porozprávět!

Proto miluji věci
a také miluji celý svět.

Večery se zámekem

Pokud si lámáte hlavu s tím, „co tady budu dělat po večerech“, máme pro vás nabídku, která se neodmítá! Když pomíneme existenci všudypřítomných pohostinských zařízení, diskoték a barů, ke kterým vás nasměruje skoro každý Prostějovák (anebo k nim trefoíte po předešlých ročnících tréninku sami), jasnou volbou bude prostějovský zámek. Tam na vás totiž čeká každovečerní program nazvaný Zámek Wolkrova Prostějovu.

V pěti večerech se na nádvoří prostějovské chátrající chlouby s nezaměnitelnou atmosférou vystřídá spousta umělců mnoha žánrů. V úterý poznáte mladé naděje ze skupiny Převážně nevážně z Hranic na Moravě a prostějovský Main Street Ska Band. Hvězdné uskupení Ty syčáci, tentokrát s nevidaným programem BUM BUM BUM!, v němž se k obvyklým třem muzikantům přidá bubeník, vám společně s prostějovskými Něco mezi zpříjemní středeční večer. Ve čtvrtek vás čeká Night Poetry Session s Mirkem Kovářkem, Radkem Bláhou a kapelou Symbióza společně se skupinou pražských konzervatoristů Tribal Planet. Páteční večer prožijete s blues-rockovou Druhou směnou z Tovačova a domácím kytarovým pop-rockem Alice's Number, známým díky hitparádovému hitu Anytime, které právě připravuje nové album. Závěrečný sobotní večer se s Prostějovem můžete rozloučit na koncertě plumlovské kapely Old Brown Shoes, hrající hlavně brit-rock ze 70. let.

Když k tomu všemu přičteme pивní stan a dobrůtky z grilu, není pochyb o tom, kde se každý večer potkáme...

Na setkání se těší Vířa Lužný

Wolkrův Prostějov

16. - 20. června 2009

STUDENTI WOLKROU PROSTĚJOVU

Letos to bude 52. let, co celostátní festival Wolkrův Prostějov přináší do našeho města poezii, sólovou recitaci, divadla poezie - zkrátka kulturní zážitky. Ale o různé počiny na kulturním poli není nouze ani u studentů našeho města. O tom vás chtěl přesvědčit happeningem k 52. ročníku WP.

- **KDY ?** V den zahájení festivalu - v úterý 16. června 2009
- **KDE ?** V prostorách městského parku (**Šmetanovy sady v Prostějově**)
- **V KOLIK ?** Od 10.00 do 13.30 hodin

V tomto čase budou na různých místech v parku k vidění a slyšení příspěvky studentů gymnázií, středních škol a ZUŠ Prostějova. Vstup volný, výběr toho, na co se budete chtít podívat, rovněž volný. Protože program je sice vytvářen studenty, ale není určen pouze jim, zveme všechny, kteří si v tuto dobu mohou udělat volnou chvíli, přijít se podívat a jistě i potěšit. A třeba se vám mezi tvořivým mládím zalíbí natolik, že se přijedete podívat i na 52. ročník Wolkrova Prostějova.

PROGRAM:

- 2x módní show studentů SPŠO (SPŠO, Vápenice 1)
- 2x módní přehlídka studentů oboru modelářství a návrhářství (SŠO, s.r.o., Palackého 8 - 10)
- Pěvecký sbor Lery's Cherries (Gymnázium Jiřího Wolkera)
- „Po schodoch“ a „Vogue“ (taneční obor ZUŠ V. Ambrose)
- „Babette“ (LDO ZUŠ V. Ambrose)
- CAUSA MAIOR - hudební kapela (Cyrilometodějské gymnázium)
- Let's go - pásmo písní (Střední zdravotnická škola)
- „Amerika“ - taneční show (Divadlo Point při GJW)
- Kramářské písně - (Reálné gymnázium)
- „Umíte správně pomoci člověku?“ (Střední zdravotnická škola)
- Tvůrčí dílna GJW (Gymnázium J. Wolkera)
- Práce aranžérů (SŠO, s.r.o., Palackého 8 - 10)
- „Návštěvníci z minulosti“ - studentská recese ((Reálné gymnázium)
- (Reálné gymnázium)
- TRIBAL PLANET - prostějovská studentská kapela
- Programem provází členové divadla Point (Divadlo Point při GJW)

Kulturní klub DUHA - organizátor 52. ročníku celostátního festivalu Wolkrův Prostějov a studentského happeningu
- srdečně zve všechny zájemce !

Protože tuto prezentaci nelze uskutečnit jinak, v případě nepříznivého počasí se nekone.

21

ZÁMEK WOLKROU PROSTĚJOVU

nádvoří prostějovského zámku

ÚTERÝ 16. ČERVNA 2009

- 20.00 - 21.30 PŘEVÁŽNĚ NEVÁŽNĚ**
- prostějovsko-hranická kapela hrající pop-rock
- 23.00 - 24.00 MAIN STREET SKA BAND**
- prostějovská kapela hrající ska

STŘEDA 17. ČERVNA 2009

- 21.00 - 22.30 TY SYČÁCI - BUM BUM BUM!**
- Skupina, která sedm let dělala všechno pro to, aby se vyhnula bubeníkovi a jeho soupravě, se nyní rozmáchla k něčemu neslychanému...
Petr Váša - zpěv, Petr Zavadil - kytara, Tomáš Fröhlich - baskytara, Aleš Pilgr - bicí
- 23.00 - 24.00 NĚCO MEZI** - prostějovská kapela hrající ska-rock

ČTVRTEK 18. ČERVNA 2009

- 21.00 - 22.30 NOČNÍ VÍŘENÍ SLOV A TÓNŮ**
neboli NIGHT POETRY SESSION
s Mirkem Kovářkem, Radkem Bláhou a jejich hostem blues - rockovou kapelou Symbióza.
- 23.00 - 24.00 TRIBAL PLANET** - prostějovská kapela hrající fusion
- 0.30 NOČNÍ SITE SPECIFIC**
- popůlnoční tajemné překvapení

PÁTEK 19. ČERVNA 2009

- 21.30 - 22.30 DRUHÁ SMĚNA**
- tovačovská kapela hrající blues-rock, classic-rock, rock'n'roll, sixtiesretro
- 23.00 - 24.00 ALICE'S NUMBER** - kytarový pop-rock s ženským vokálem
- 0.30 NOČNÍ SITE SPECIFIC**
- popůlnoční tajemné překvapení

SOBOTA 20. ČERVNA 2009

- 22.00 OLD BROWN SHOES**
- prostějovská kapela hrající převážně brit-rock ze 70. let

Po celou dobu festivalu bude na nádvoří zámku probíhat
VÝSTAVA:

- **3D - DOKUMENT DĚSIVÉ DUŠE** - grafika
Petr Čajánek - Veronika Vůjtková - Jakub Jansa

Host festivalu

Divadlo TRAMTARIE OLMOUC

Vladislav Kracík: **INA BATMANA OBČAS PADNE SMUTEK**

Soubor vystoupí jako host festivalu **V ÚTERÝ 16. ČERVNA V 18.15 HODIN V KLUBU DUHA**

Smutek padne čas od času na každého. Dokonce i na černožlutý kostým zachránce Gothamů a na psací stůl Jiřího Mizery, neúspěšného autora dobrodružství vyprávěných za volantem Batmobilu. Tak trochu hořká komedie o mužích, kteří by alespoň na jeden den chtěli být komiksovými superhrdiny. Jiří Mizera je ve všem průměrný. Průměrný vzhled, průměrná práce, průměrný plat. Občasná výhra střídá občasnou prohru a tak stále dokola. Jediným vybočením jsou ženy.

S těmi prohrává vždy... když je ale nejhůř, zjeví se ON. Charismatický atlet v převleku za jediného létajícího savce, Batman... Život je jako komiks. Vždy jsou zde ti, kteří vyhrávají, a potom ti druzí...

DS Tragaču, tragaču Prostějov ŽENSKÉ...

Autorské představení

Soubor vystoupí jako host festivalu
**VE ČTVRTEK 18. ČERVNA V 19 HODIN
V KLUBU DUHA**

Divadelní soubor Tragaču, tragaču Prostějov se představuje tak, jak chce:

Tedy Tereza Tobolová je krásná, inteligentní, vtipná a navíc rozkošně potměšilá bakalářka s chutí nejen na čokoládu.

Nad'a Fídmucová je krásná, inteligentní, vtipná a navíc odvážná milovnice rozličných účesů a zážitků.

Kája Veselá je krásná, inteligentní, vtipná a navíc bombasticky kreativní studentka artu, bylinek a lékárnictví.

Máňa Spurná je krásná, inteligentní, vtipná a navíc melancholicky snívá pampeliška s dlouhými nohama.

Lucka Hružová je krásná, inteligentní, vtipná a navíc rozmilá tančící broskvička s něžnými očima.

a

Hana Kotyzová je ta, která ví, že tragačky jsou krásné, inteligentní a vtipné Ženské!, a tak hrají představení Ženské...

Host festivalu:

Divadlo Kvelb

Jako host festivalu s velkým H bude tento rok divadelní uskupení z Českých Budějovic, které ve svém oboru nemá v naší republice konkurenci. Určitě je znáte...velké zapálené loutky pochodující po náměstí...už víte? A proč host s velkým H? Protože na festivalu vystoupí celkem 8-krát! Tímto stanovili nový rekord a bude těžké jej překonat.

Představení, které Kvelb zahraje celkem sedmkrát, se jmenuje „Nautrilus ZŮM“ a vysoké číslo repríz má mnoho důvodů. „Naše představení bude v různých lokalitách města sloužit hlavně jako propagace festivalu a diváci se mu představení nemusí rozhodně vyhýbat, i kdyby ho měli vidět opakovaně,“ ujišťuje člen souboru Pavel Lukas.

Herci totiž v představení hodně improvizují, zapojují diváky do děje a pomáhá jim i netradiční kulisa - pojízdné jeviště v podobě tříkolky vybavené koupelnou, záchodem, karmou, kamny, slunečníkem, barem, hasičskou jednotkou a podobnými nezbytnostmi, kterou obývá parta cestovatelů objevující krásy místa, kde se zrovna nachází.

Představení, které Kvelb zahraje jen jednou, nese název „Kašpar Rek“ a odehrává se v noci. Ano, zase se nevyspíte, protože začátek představení bude ve 22 hodin na náměstí TGM a těšit se můžete na obrovské loutky, žonglování s ohněm, živou kapelu. - prostě pravé kejklířské představení s tématem lidské úzkosti, které i přesto všechno zůstává komedií a zaručeně vás pobaví! (luz)

www.kvelb.com

52.ročník festivalu poezie

**Wolkrův
Prostějov**

16. - 20.června 2009

23

Wolkrova Prostějovu letos hvězdy přejí...

Nechme Wolkrova Prostějovu vypracovat horoskop! Jaké konstalace ho vyprovodily na cestu v době, kdy vznikl? A co mu hvězdy prorokují dnes a slibují do budoucna? Tak právě to nás napadlo při vymýšlení náplně prvního čísla letošního zpravodaje. Pak už jen stačilo zavolat prostějovskému astrologovi Miloslavu Ponkrácovi, který se výkladem horoskopů zabývá už téměř dvacet let, a zadat mu pár dat... (red)

První Wolkerův Prostějov začal 30. 3. 1957 v 9 hodin

Nejsem pamětník, narodil jsem se v době, kdy už se tento festival několik let konal. Chvilí jsem přemýšlel o tom, jak pojmout toto „vyprávění“ z horoskopu, a rozhodl se, že budu co nejméně používat astrologické výrazy.

Jako první mě při pohledu na horoskop Wolkrova Prostějova napadá, že vznikl z nadšení. Nápad uspořádat festival byl asi celkem náhlý a nahrávaly mu okolnosti. Nejspíše se sešlo pár lidí a v dobré pohodě a uvolněné atmosféře kdosi navrhl, že by se v Prostějově mohla konat soutěž. A od návrhu k realizaci došlo nejspíše poměrně rychle.

(Pozn. redakce Zpravodaje: U zrodu WP stála iniciativa Rudolfa Pogody z Olomouce, tehdejšího agilního kulturního pracovníka a pozdějšího zakladatele olomouckého Divadla hudby. Wolkrův Prostějov jako soutěžní přehlídku uměleckého přednesu Olomouckého kraje v roce 1957 založili J. Liebscherová, R. Pogoda, L. Pelikánová a V. Halada. V 1. ročníku soutěžili pouze recitátoři-solisté ve dvou věkových kategoriích, do 18 a nad 18 let, s jednou básní dle vlastního výběru a jednou povinnou ukázkou Wolkrova díla. Převzato z www.amaterskedivadlo.cz/)

Je vlastně docela symbolické a pro astrologa to není náhoda, že první ročník se konal ve znamení Berana, které si umí prorazit cestu, nebojí se žádných překážek a nic pro ně není nemožné. Později se ovšem přesunul do období znamení Blíženců, které je doménou milovníků divadla, řečového projevu a myšlenkového vyjádření. Někdy začínal i na začátku znamení Raka, který ctí tradice, minulost a také lidový projev. Řečeno slovy astrologie – zkultivoval se.

Horoskop WP ukazuje, že má velmi tuhý kořínek. Je v něm skryta obrovská síla a schopnost najít si svou cestu, ať už jsou podmínky v různých letech jakékoli – příznivé, či nepříznivé. Wolkerův Prostějov nebude mít vždy ideální podmínky, ale mnoho lidí udělá vše pro to, aby dopadl úspěšně. Ostatně celá přehlídka nejspíše bude muset zůstat flexibilní a její organizátoři se budou muset v budoucnu vyrovnávat s různými okolnostmi. Festival byl zřejmě do jisté míry stvořen z jisté hrdosti a touhy proslavit se. Možná proslavit rodné město, možná prosadit to, co člověka baví. A tato akce sloužila lidem také k tomu, aby se mohli nadechnout svobody. Jakoby výraznou motivací konání celého festivalu byla také touha po jistém spikleneckví, a po tom, předat si něco lepšího, než co viděli kolem. Za minulého režimu byla velkou devízou i možnost svobodněji se vyjádřit a jít za vyššími cíli. Je otázkou, zda brzy nebude potřeba prosazovat totéž...

Z horoskopu Wolkrova Prostějova ze všech stran vykukuje poezie a divadlo, ale také soutěživost. Je zde důraz na kvalitu, hloubku a důkladnou přípravu a zdatnost. Na druhé straně je vidět, že se toho chce stihnout příliš mnoho za krátký čas.

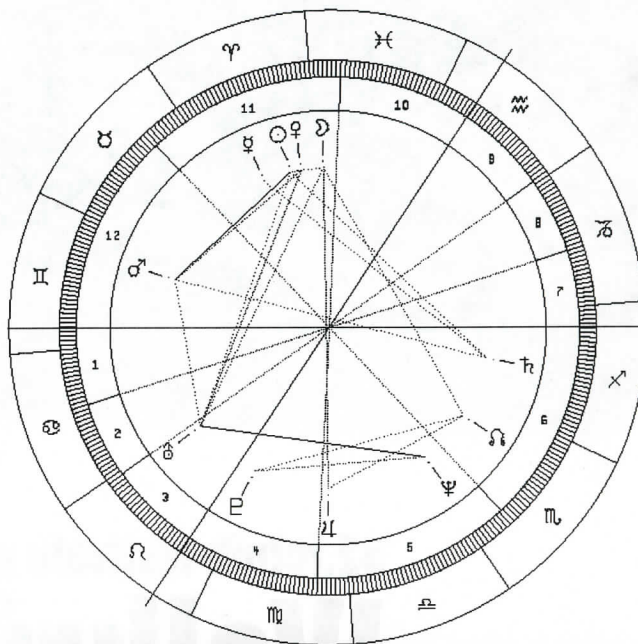
Tento rok si festival užije dobré konstelace Pluta - tedy mezi řádky, asi se pro něj podařilo udělat příznivé a dost velké změny. Za několik let ale začne přehlídka procházet

dlouhodobě obtížným obdobím. Pluto bude nutit festival hodně transformovat a měnit

se, a to fakticky až do konce příštího desetiletí. Wolkerův Prostějov celkově během let potkalo mnoho šťastných náhod, ale na druhé straně o zájem návštěvníků bude muset v budoucích letech dost bojovat. Nejbližší zkouškou pro něj bude asi rok 2011, nejspíše z hlediska návštěvnosti.

Kdybych dostal otázku na budoucnost Wolkrova Prostějova od nějakého klienta, který by ho měl na starosti a chtěl ho oživit, jako první bych mu navrhl změnit pravidelné každoroční termíny konání Wolkerova Prostějova na dobu „plus mínus“ okolo 15. července, kde jsou pro přehlídku daleko výhodnější sluneční konstelace a potenciál WP by se tak mohl mnohonásobně snadněji uplatnit. Tato rada horoskopu dává i selskou logiku – lidé už mají po škole a závěrečném zkouškovém a známkovém finiši. Účastníci by se tak mohli lépe připravit a návštěvníci by si v klidu užili zážitek, který by si mohli napláňovat jako hezkou část prázdnin.

(Dokončeno a posláno mailem 8. června ve 3.16 hod)

Jestli vám během pobytu na „wolkráku“ zbyde čas a nálada, můžete si obejít

výstavy

Právě v tuto dobu se konají...

KLUB DUHA: šperky Zuzany Šimkové a obrazy Josefa Škubny

GALERIE V KINĚ METRO 70: fotografie 11 členů FOTOKLUBU

KAVÁRNA NÁRODNÍHO DOMU: obrazy Vladimíra Hally

GALERIE BAŠTA u hradeb: Boris Jirků: Z hlavy a z cest

MUZEUM PROSTĚJOVSKA na náměstí T. G. Masaryka: stálé expozice Jiří Wolker, Hodiny, Etnografie, Geologie a Archeologie, aktuální výstavy Jana Julínková: obrazy z cyklu Nějak belo, nějak bude...

a výstava Předretrospektiva Zdeňka Šplíchla

Výstavní sály muzea **ve ŠPALÍČKU:** fotografie z cyklu Provinční rekonstruční tým Lógar České republiky

v Afghánistánu a fotografie z cyklu Příroda Vojenského újezdu Březina

GALERIE EUFRASIO vedle radnice na náměstí T.G. Masaryka: Trubač: Motýli a grafika

GALERIE VE STÁTNÍM OKRESNÍM ARCHIVU v Třebízského ulici: Prostějovské firemní veduty

GALERIE LINKA ZUŠ v Kravařově ulici: nejlepší fotografie ze soutěže pro žáky ZŠ a SŠ na téma Fandím a Hudba

GALERIE S v prostorách učiliště SOU obchodní za Prioem: Martin Snídal, fotografie z cyklu Hledání

BAR 12 OPIC v Partyzánské ulici: práce žáků z Ateliéru modrý Anděl

Tak kam se půjdeme najíst?

RESTAURACE V NÁRODNÍM DOMĚ (má zahrádku a jíst můžete i v krásné secesní Kotěrově kavárně)

RESTAURACE LÁZNĚ (od Duhy jdete kolem zámku a sokolovny a pak už uvidíte Městské lázně. Taky mají hezkou zahradu a pokud máte sebou plavky, můžete si po obědě zaplavat...)

Otevírací hodiny bazénu v Městských lázních pro veřejnost jsou:

v úterý 6.00 – 7.00, 11.00 – 12.00 a 14.00 – 16.00, ve středu 6.00 – 7.00, 11.00 – 16.00 a 19.00 – 22.00, ve Čtvrtek 6.00 – 7.00, 12.00 – 14.00 a 15.00 – 16.00, v pátek 6.00 – 8.00 a 10.30 – 18.00 a v sobota 11.00 - 20.00)

RESTAURACE FONTÁNA na nám. T. G. Masaryka (poznáte ji podle pultu s krájenou pizzou, který stojí před restaurací, má zahrádku)

TEXMEX na nám. T. G. Masaryka (vejdete do průchodu domu s řeznictvím Makovec a na konci sestoupíte do krásného klenutého sklepení, nabízejí mexickou a americkou kuchyni)

OBČERSTVENÍ DÉSI na nám. T. G. Masaryka (chlebičky, saláty, smažená jídla)

KAVÁRNA VE ŠPALÍČKU (sídlí v jednom z domů, které zůstaly z bývalého židovského ghetta naproti tržnici za Muzeem Prostějovska , kromě 57 druhů kávy mají třeba nakládaný hermelín a utopence)

OD PRIOR (u vchodu do obchodního domu dostanete kebab, v 1.patře najdete fast food)

RESTAURACE STEAK&SALÁT v Atriu (je v nádherném historickém sklepení v ochodní pasáži naproti Prioru, pro studenty je ale poněkud dražší)

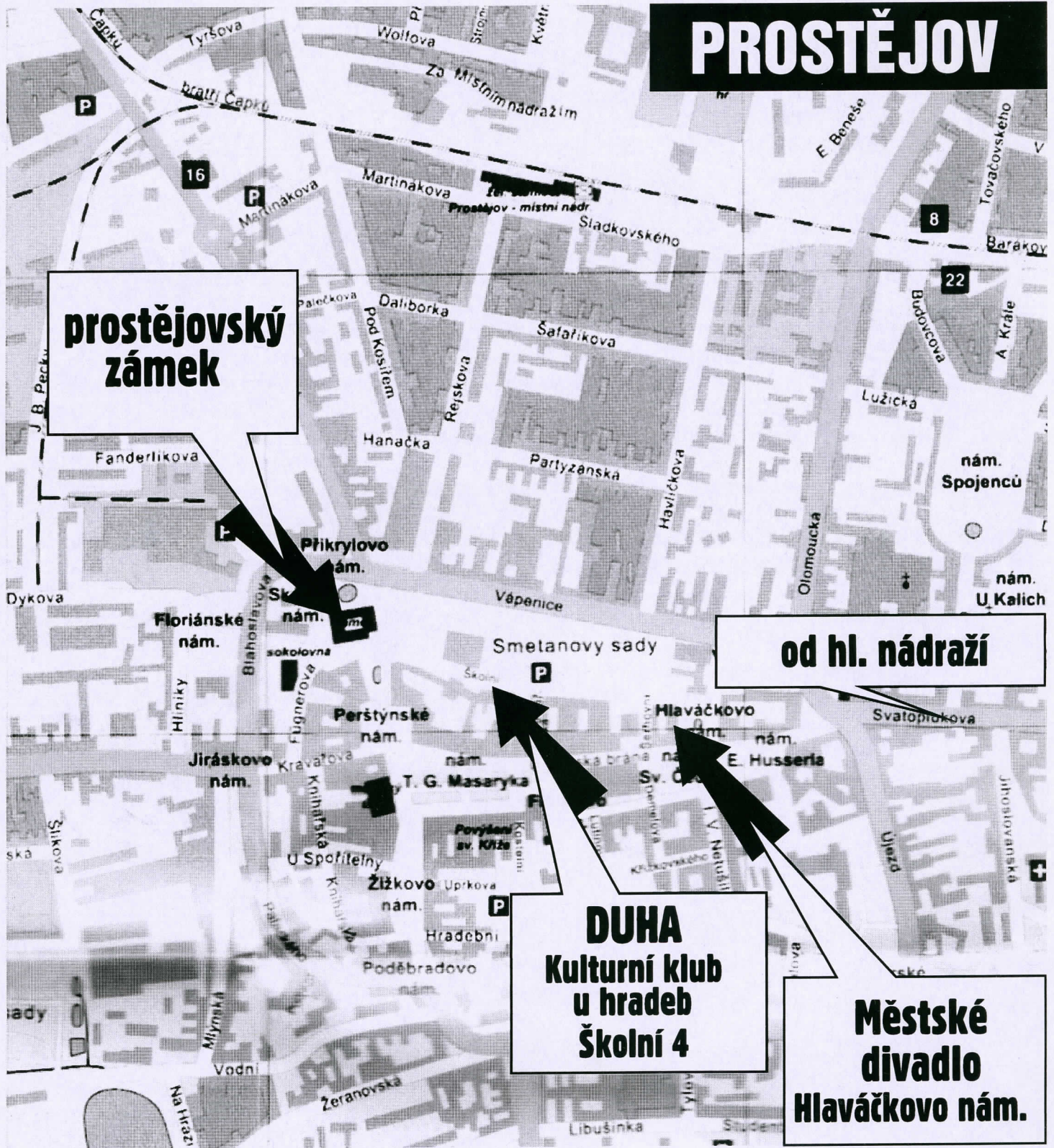
RESTAURACE U KRÁLE JEČMÍNKA v ulici Újezd (dá se tam vejít i z náměstí E. Husserla, mají vlastní pivovar, vaří různě ochucená piva)

JÍDELNA GASTRO v Netušilově ulici (kousek od divadla, rychlé, levné...)

BAR 12 OPIC v Partyzánské ulici (projdete od Duhy parkem a Domem dětí - minutky, tousty, fazole, tatarák apod. a také zahrádka)

Jinak v Prostějově je samozřejmě spousta dalších hospod, na to by nám zpravodaj nestačil. Z těch dobrých doporučujeme třeba restauraci v **Hradební** ulici, **Špalíček** u tržnice za kostelem, monstop **Fiestu** a **H-club** ve Wolkrově ulici, **U Chmelů** v Kostelecké ulici, **U Kalicha** v Kollárově ulici... Když budete chtít poradit něco jiného, klidně se ptejte...

PROSTĚJOV

Kontakt:

alice.gregusova@klubduha.cz
martina.drmolova@klubduha.cz
tel.: 582329643, 582329620

DUHA, Školní 4, Prostějov

www.klubduha.cz/wp